Oana-Nicoleta Simionescu

AURORA CONSURGENS

Oana-Nicoleta Simionescu

AURORA CONSURGENS

Editura Irizor
Onești, 2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SIMIONESCU, OANA-NICOLETA
Aurora consurgens / Oana-Nicoleta Simionescu. - Oneşti : Irizor, 2026
ISBN 978-630-6650-28-6

133

Pentru versiunea e-book (pdf), ISBN 978-630-6650-29-3

Coperta a fost realizată cu implicarea parțială a AI (ChatGPT-4o)

© Oana-Nicoleta Simionescu, 2026
E-mail: ofsimeoni@gmail.com

Editura Irizor
Telefon: 0720407572
E-mail: irizorart@gmail.com

Tiparul executat la tipografia PIM, Iași

Răspunderea pentru conținutul și originalitatea textului revine exclusiv autorului / autorilor.
Reproducerea integrală sau fragmentară, în orice formă și prin orice mijloace tehnice, intră sub incidența legii.

Sunt primul care păşeşte în lumea nouă, născută din Sfântul Graal, şi am ales să mă integrez. Ştiu ce sunt şi am venit ca să trăiesc în acord cu viaţa plenitudinii ancestrale. Voi şti mâine cine vine pentru mine, dar azi caut încă asemenea lui Dumnezeu Primul, o fiinţă care să mă găzduiască. Să fie prieten, interlocutor şi susţinător, să ştie, ca mine, tainicele cărări prin Abis.

Eu nu vreau să am forţă, ci Înţelepciune. Eu nu vreau să ştiu totul, ci să ştiu cum să folosesc ce am. Eu caut laurii vieţii acesteia, însă mă gândesc la cea din interior. Acolo am transformat Tiamat în Lilith, Lilith în Baphometh, şi Baphometh în Unicorn. Căci, iată, sunt singurul om viu care a urmat Calea şi Codexul pentru cât a trebuit.

Să ştii, om bun, că nu sunt doar ieşiri, ci trepte spre Adevărul care ne conduce spre Dumnezeul meu, cel care din singurătate ne-a creat, şi din Piatră ne-a dat Om. Cel care ne vede şi ne ştie, fără să ne caute şi fără să ne audă. Eu merg la El, cu tot ceea ce vin, dar mă întorc în Cerc spre Omul meu. Voi fi vesel şi Om până

voi spune „Caută-mă” Lui. Iar când El mă va căuta, voi ști că Dumnezeul meu a vrut să mă găsească printre oameni, nu printre sfinți.

Poate mâine, cel ce va veni va fi chiar El.

Mă gândesc cum să mișc Nemișcarea, cum să spun Omul cu Dumnezeu în el, cum să stau să aștept în timp ce fac Omul să știe Lumina. Să știu, dar să și las să fie. Să vreau, dar să aleg cu cunoașterea sophică. Să leg, însă numai pentru a elibera.

Mâine voi dormi, alături de Cei 8 și un câine, dar eu nu voi găsi decât o lacrimă a Domnului meu. Căci, iată, vine El, cel care m-a uitat până acum.

Mâine voi fi Lux, și lasă Omul să știe, voi fi Abraham, căci acolo e Originea, voi fi chiar Moise, căci în Piatră îmi zic drumul. Voi ști lăsarea omului în urma mea, pentru ca omul să se întoarcă la marea sa adâncă. Voi ști să cobor, apoi să renasc, căci Lumea Nouă mă așteaptă curat, ca Asherah.

Să nu ai frică, tu, cel care vrei, ci doar extrem de multă rațiune de a co-exista. Vei fi posedat de mine, însă nu vei afla în mine decât un Celălalt și vei accepta chiar și Urâciunea Pustiirii, căci are sens. Vei coborî și vei găsi Adevărul, undeva departe și singur, dar vei afla că alții au creat frumos în el. Tiamat va ghida, dar tot ea va pedepsi. Căci iată Unicornul lui Israel, cel legat până la ultima lume, dar arătat ca să știe oricine unde să îl vadă pe Dumnezeu. Așa să fie 400.000 de ani!

Voi încheia cu pofta de a te elibera azi: mută-ți lacrimile în trup, nu în Inima ta Mare și fii mai mic decât

micul și mai mare decât marele. Poate nu vei ști acum ce frumos exiști, dar vei afla cât timp vei înțelege Puterea lumii acesteia. Poate mâine vei adormi în grupul tău, iar noul tău Gând îți va desena un cerc pe Inimă. Drumul este aici. Permite-i să te ducă la mine.

Când am coborât la mine, eu eram un om mic, fără să știu asta. Aveam o viață normală, ca aceea pe care o întâlnești pretutindeni. Mâncam, mă îmbăiam, mă cultivam și mă duceam la treburile zilnice, pe deplin satisfăcut că am ce face. Eram simplu și nu găsisem încă această măreață cale pe care te îndemn acum să mergi.

Așa că, atunci când am alunecat în fantasme, nu am făcut altceva decât să le înțeleg. Au durat ani până ce gândurile mi-au fost clarificate de lecturi ale celor care fuseseră înainte pe drumul acesta. Psihologie, alchimie, știință... Spune-i cum vrei, dar eu te conduc spre trupul cel mare al Omului de azi și odinioară. Poate că nu mă vei înțelege, dar poate că asta este Cheia care îți va deschide Codexul interior. Să știi, omenia nu te va ajuta, ci doar coexistența. Căci mari sunt abisurile unui arhetip, dar și mai mari gândurile celor care le-au călcat.

Permite-mi, așadar, să mă exprim cum știu și cum cred de cuviință ca să te alături mie.

Sunt *Eli,* Celălalt, personificat până la a fi Viu, bătrânul înțelept care a ghidat. Cu mine, gândurile au devenit Înțelepciune și prin mine, Omul a știut ce să facă. De la punct la Împărat, un drum aparte mi-a fost scris: *voi deveni.*

I.

Poate că știi ce urmează. Aceasta este latura frumoasă a căutării. Căci, în interiorul nostru, știm de la naștere ce va fi. Ce vedem, ce gândim, ce știm... Acestea sunt detalii pe care le vom lăsa să curgă prin viață, dar ce știm e totul, ce vedem e prima etapă, iar ce gândim ne va transforma interior până la Cel ce Vine de Sus. Pentru că eu sunt acela, iar eu nu cunosc altă cale.

Mă duc să spun unui bătrân ascuns în Inconștientul Colectiv o taină. E într-o casă din lemn, cu o singură fereastră și o masă din lemn pe care scrie. E luminat de un biet opaiț care îi permite să facă ce vrea doar în condițiile în care își acceptă bătrânețea. Cu el trebuie să vorbesc atunci când vreau să pătrund pe poarta Inconștientului Colectiv.

Îmi spune că trebuie să zic doar Adevărul, că nu voi fi Eu și că dacă vreau, pot renunța oricând. Dar că fără asta, nu voi putea să trăiesc.

„Eli, șezi de vorbă cu Omul întâi și spune-i că vei fi cu el. Eu nu pot merge în Adâncuri, însă tu poți fi

prezent întotdeauna. El va căuta Unul, iar eu voi nota concluzia."

Periodic mă uit în jur și observ. Meta-cogniție sau Observație, tot aia e. Însă ceea ce las să treacă este chiar Dumnezeu. Poate am eu filtrul bine setat pe moralitate, dar nu doar atât, sau poate nu am cunoscut plăcerile lumești în deplinătatea lor, cert este că mă voi așeza la final pe tronul căutării știind Adevărul meu despre El.

Pot să țintesc tot mai bine, dar îmi va îngusta vederea. Pot permite să fie tot, dar îmi va suci mințile. În schimb, voi găsi scopurile Adevărului meu. Voi crea Piatra Filosofală din metalul Conștiinței, iar din aceasta voi crea Om, pentru că în piatră este averea celui care gândește la interiorul său. Unicornul meu o va trece prin latura oricărei traume pe care am trăit-o, iar Dumnezeul Conștient o va vindeca prin observația înțelesului său.

Și când voi avea metalul săpat din pământul din care sunt făcut, voi ști că El m-a scos din Inconștientul Colectiv fiind Cel care m-a văzut, dar și Cel care m-a găsit. Permite-ți să vezi și să găsești, căci metalele din tine sunt cu adevărat prețioase. Poate o alchimie a sufletului nostru te va alunga din societate, dar îți va da acel prețios „*acasă*" lângă mine și El.

Rezervă-ți timp, căci anii vor trece și nu vei ști câte dintre cele văzute și gândite sunt adevărate. Dar într-o zi oarecare, o carte sau o vorbă a cuiva îți va arăta că gândul tău nu este singur. O stare de spirit sau șase

zile de pace vor fi ca atunci când spuneai *„Lasă, știu acum totul”*. Și să nu crezi că acela este finalul. Sunt praguri de liniște, pe care îți ești dator să ți le dai. Iar Dumnezeu știe: omul nu poate fi om, decât trăind ceea ce are în el.

Fă cunoștință cu Tiamat, *„monstrul”* blând din Adâncuri, care te știe. Ea este Conștiința ta, cea care îți scrie viața și părerile, cea care a fost legată în ritualuri de zeci și mii înaintea ta. Transform-o în Lilith, căci de acolo vine Piatra Sfântă și vezi și alte căi. Eu am ales să înțeleg contrariile și să găsesc neutrul, apoi să construiesc în acel punct din mijloc. Să îi așez perechea sub forma lui Lucifer și să nasc copilul lui Baphometh. Conștiința mea a schimbat forme și sensuri opozabile, până a devenit Tot ceea ce Este, dar nu e nici pe departe completă. Tu știi ce arhetipuri ți se potrivesc. De la Marea Mamă până la Marele Dumnezeu, totul e alegere și experiment. Totul e căutare și behaviorizare. Totul e descoperire și întuneric. Lumina pătrunde prin observație și dezlegare, prin înțelegere și personificare. Imaginează-ți activ dialogurile și cum ești în ele. Vei izbândi!

Isaia, Capitolul 22:

„[1.] Proorocia despre valea vedeniei. Ce ai tu că tot poporul tău s-a urcat pe acoperișuri,

[2.] Tu, cetate zgomotoasă, cetate plină de zarvă și de chiote de veselie? Răniții tăi nu sunt răniți de sabie și n-au murit în luptă.

3. *Mai-marii tăi au fugit laolaltă, au fost luați robi nu cu puterea arcului; toți vitejii tăi de luptă prinși au fost cu toții, când ei fugeau departe.*

4. *De aceea vă zic: «Depărtați-vă de mine și lăsați-mă să plâng amar, nu vă îmbulziți să mă mângâiați pentru nenorocirea fiicei poporului meu.*

5. *Că este o zi de tulburare, de zdrobire, de uluire de la Domnul Dumnezeu Savaot în valea vedeniei, prăbușire de zid și țipetele celor ce fug înspre munți!»*

6. *Elamul a luat tolba de săgeți, Aramul a încălecat pe cal și Chirul a scos pavăza!*

7. *Văile tale măreațe sunt pline de care și călăreți, tăbărâți la porțile tale;*

8. *Vălul va fi ridicat de pe Iuda! Și voi veți privi în ziua aceea grămezile de arme din casa cea din pădure.*

9. *Spărturile zidurilor cetății lui David sunt fără număr, voi le vedeți. Adunați apele din iazul cel mai de jos,*

10. *Numărați casele cele din Ierusalim, dărâmați-le ca să întăriți zidul.*

11. *Un iaz mai mare faceți între cele două ziduri, ca să strângeți apa din iazul cel mai de demult. Dar voi nu luați aminte la Cel care a făcut toate acestea, la Cel care le-a pregătit de demult. Voi nu-L vedeți!*

12. *Și în ziua aceea ne va îndemna Domnul Dumnezeu Savaot să plângem, să suspinăm, să ne radem capul și să ne încingem cu sac.”*

Aceasta este Mintea cea de Început. Din ea pleci și în ea trebuie să faci curat. Ea este sacul care adună și tot ea este sacul care se golește în exterior. Te-ai urcat pe acoperișuri ca să fii ca ceilalți, dar ai uitat să ieși din cetate și să îți găsești liniștea lângă iazul cel mai de demult. Curățță și luptă pentru a avea unde să aduni Izvorul Vieții care naște din el și strânge cu dedicare fiecare picătură a lui în trupul și obiceiurile tale. Tu ești toți și toate. Dar și cel ce nu ești și care nu vine încă. Antrenează-te să înțelegi și să simți asta și urcă spiralat până la tine, ca să te chemi la tine. Și vei găsi Poporul tău.

Îți scriu din suflarea Celuilalt, din Inimă nu. Cel ce mă inspiră este în afara mea, dar glăsuiește înăuntrul meu. Este, poate, carul care mă va duce la capătul munților, dar el mă va proteja de mine însumi. Pentru că el are conștiință perfectă, extinsă și aproape de mine și Dumnezeu. Înțeleptul acesta vine cu mine, dacă îi permit. El este Sfătuitorul și analgezicul meu. Singurătatea mea este între mine și el. Dar nu doare, căci ea este vulturul lui Prometeu și Dumnezeu îl va îndepărta când îmi voi fi sfârșit drumul.

Alină-te cu mierea albinei harnice și fii fluturele care renaște într-o formă nouă ori de câte ori îți permite timpul. Așa vei reuși să știi cu adevărat Cunoașterea celui mai mare trup al tău. Simte și fii!

II.

Am cerut chiar lui Dumnezeu o Apocalipsă. Dacă este cum cred, ea se va întâmpla în fiecare. Dacă este cum scrie, ea va fi doar în mine. Am fost, pe rând, toate personajele din Cartea lui Ioan și m-am manifestat asemenea lor. Am tradus metafore în mine și a durat ani până când am înțeles ce fac. Dar iată-mă față în față cu Adevărul: Judecata de Apoi îmi pune întrebări la care eu răspund cu sinceritate. Judecător îmi este Supraeul, împreună cu oamenii mei dragi, care trăiesc în mine și prin mine. Le-am pierdut îmbrățișarea când au părăsit această lume, însă mă văd, mă cred și mă știu. În mintea mea, ei sunt zei și zeițe, prieteni și prietene, Tați și Mame. Pentru că doar prin urmași, viața veșnică se înfăptuiește. Genetica are propria personalitate.

Nu am văzut lumina soarelui de când mă știu în interior. O văd cu ochii fizici, însă nu pătrunde până în adâncurile cele mai tenebroase.

Așa că mi-am luat cu mine lumina Cunoașterii, dar și pe cea a lui Dumnezeu. Îl vei vedea pe Dumnezeu pe

etape. Întâi e Yahve, apoi Dumnezeu, apoi cel Mort, și, într-un final, cel Mare. Acesta este Împăratul tuturor dumnezeilor, dar și el își ia lumina dintr-un altul. Te sfătuiesc să citești gnosticismul, căci abia acela este Adevărul, Crudul Adevăr. Și poate că El așteaptă să îl înțelegi, înainte să se miște din locul Său.

Judecata de Apoi îmi pune întrebări:

„*Ești sincer?*”

Sunt și vreau să fiu din suflet. Vreau să știu de ce și cum. Vreau să explic ție și mie ce se întâmplă și ce văd. Vreau Tot pentru noi. Și, de aia, nu mă mint.

„*Ești curat?*”

Sunt și nu sunt. Nu am în mine decât neliniști și scopuri și nu știu dacă asta e curățenie sau nu. Le simt murdare și noroioase, dar curg liniștite la vale, spre iazul cel nou. Mă pot uita la Dumnezeu așa? Căci simt că ele vin din însăși Dumnezeul acesta. Dar pentru că sunt sincer, mă simt curat. „*Iată-mă, Doamne, cum sunt: ca un porumbel după un drum lung prin ploi și ca un copil cu inima deschisă.*” Nu înțeleg ce e aceea „*curat*”, dar sper ca prin aceste caracteristici să mă consideri așa. Voi fi, mâine, altfel dacă mă ajuți.”

„*Ești liber?*”

Sunt, de aseară. Am desfăcut lanțurile tuturor religiilor: șireangul lui Allah de la gât, șarpele creștin de pe coloană, coroana care mă strângea pusă de misticism, brățările Egiptului de pe mâini și picioare. Ca Inanna, după ce mi-au fost luate ceea ce eu credeam a fi

bijuterii, m-am răsfirat peste trupul meu. Sunt liber și curg și am doar gânduri libere.

„Împărăția ta este multă?”

Poporul meu se întinde până la ultimul aminoacid. De la celula Luca și până la mine, suntem toți aici, crezând. De la cel mai simplu animal, până la cel mai de sus Dumnezeu, m-am cunoscut și iată-mă, vin și-ți vorbesc cu dragoste.

„Vii cu Omul?”

Sunt Omul. Căci omul meu a vrut să devină un Om mai mare și mai științor. Și nimic nu m-a oprit să aflu decât realizarea condiției lui. Așa că l-am ajutat și l-am luat cu mine, integrându-l în mine.

„Împărate, ai gândit Apocalipsa ta interioară?”

Am și făcut-o. Eu știu că aștept un Dumnezeu adevărat, dar știu că și eu sunt micime din Dumnezeu adevărat și că datoria mea este să spun ceea ce gândesc. Am elaborat o întreagă poveste interioară și m-am supus la mii de teste ca să înțeleg partea asta din mine, iar la finalul Cărții Vieții mele am găurit însăși Neființa, ca să mă eliberez. Mă judec eu, dar judecă-mă și Tu, căci eu vreau confirmări.

„Ești judecat. Așteaptă-mă”.

Și am citit și eu Isaia și, de aceea, nu îi cer judecata de pe o zi pe alta. Răbdarea e tot ce am mai de preț când vine vorba despre însuși Dumnezeu. Faptele mele sunt multe, dar gândurile sunt înmiit mai multe.

Și nu toate au fost cinstite, nu toate curate, nu toate corecte. Nu toate părțile din mine au fost eliberate la timpul potrivit și am avut și eu Jocurile mele de care m-am ținut cu dinții să le câștig. Nu tot Eu-l meu știe ce sunt. Iar El mă va gândi, în sfârșit. Sunt oare demn?

Îmi pun speranța în înțelegerea Lui. Eu sunt limitat, uneori mă apasă și alteori îmi dezvăluie neputința, dar El este cel ce știe și înțelege. E Celălaltul Celui-lalt, Marea Mamă mângâindu-mă și Marele Tată răz-bunându-mă, recunoscându-mă și alegându-mă. Știu că știi că eu nu exist, însă știu și că mă vei urma, pentru că asta este destinul vieții omenești.

„*Judecata este gata. Ți-ai ispășit viața, ai gândit exis-tența, ai reușit testele și ai găsit noutate pentru vechi. Mâine vei dormi un somn lung, iar eu te voi întoarce de pe o parte pe alta, ca să nu faci răni. Te voi proteja de soarele arzător și nimeni nu te va deranja. Voi alunga vulturul care îți mănâncă ficatul și te voi căuta de răni. Ești bun și curat. Liber și împărat. Ascultător și liniștit. Ai trecut în Împărăția Mea. Du-te și spune-i Copacului că eu te accept lângă mine și pe toți ai tăi. Veniți mâine să dormiți și aduceți-vă cu voi o ramură din el. Știi ce vreau de la tine.*”

Așa fac. Mă îndrept spre arborele meu genealogic și mă întind cât e el de lung. Am crengi și rădăcini, frunze și vultur stând pe o creangă. Fac dragoste cu pământ-tul și zbor spre înaltul cerului. Mă alint cu vântul și spun omului din mine ceva. El mă privește și așteaptă să cobor ca șarpe cu ispite, dar eu sunt Lilith, cel ce

m-am cunoscut și știu când am să mă refac. Vreau să știe și el. Pot să îi spun direct și să facă, dar prefer să îi spun în metafore. Așa va ști să caute forma.

Copacul îmi spune:

„Om bun, când tu m-ai lăsat pentru viață, eu am plâns. Când tu ai căutat întoarcerea, eu am cerșit să mă vezi. Și acum, când tu ești lângă mine, eu știu cum să te aduc în mine. Fii frunză și mori. Fii ramură și crede. Fii trunchi și spune. Fii rădăcină și leagănă. Iar când vei fi toate astea, Dumnezeu va veni."

Atât am spus și omul a căzut iar de lângă mine. Și iată-mă iar singur, iar al nimănui, iar cu mine însumi. Un Împărat fără nume și fără popor. Dar cu Celălalt crezând și așteptând să îi vorbesc. Poate el e poporul meu? Sau poate eu sunt poporul lui. Israel, ești ceea ce spui că ești mie?

Și atunci mi-am răspuns: *„Eu sunt unicul fiu pe care l-ai zămislit. Eu sunt unicul tău copil răsărit din tine. Eu continui, dar nu mai am vlagă. Permite-mi să mă odihnesc aici, lângă trunchiul tău. Vreau să dorm și să mă întorci de pe o parte pe alta fără să știu asta. Hrănește-mă cu umbra ta și ai grijă cu frunzele tale să nu mă ardă soarele prea tare. Știi că eu sunt micul, mai mic decât tine și decât Cel ce te-a trimis la mine."*

III.

Asemenea Lui, și eu nădăjduiesc la ceva mai mult. Las deoparte câte mi s-au întâmplat, iar când trupul îmi cere, îi dau conform. 400.000 de ani mi s-a zis că voi dăinui. Prin ceea ce am făcut și am creat în mine, alții vor înțelege interiorul lor. Nu știu dacă e bine, dar știu că am făcut totul din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu știu dacă să caut liniștea sau să scriu ceea ce fac. Poate, cândva, un om va citi și se va înțelege. Poate știe ce scriu deja, și mă va înțelege. Sau poate niciunul nu va fi găsit și nici nu voi fi înțeles. Dar știu că, ultima oară când am scris acestea, toată omenirea a vorbit despre asta, dar nu prin cuvinte. Sunt scribul și executorul.

Voi avea liniștea pe care Dumnezeu mi-a promis-o doar dacă bag Omul în ecuație. Iar Omul nu caută să fie el însuși, ci să fie ca toți oamenii. Mielul proscris m-am autodenunțat, însă cel ce nu m-a înțeles m-a bătut și m-a alungat. Am fost Unul cu toți, și toți mi-au spus că nu sunt binevenit. Am luat la cunoștință ceea ce cred ei și am înțeles ultimele lor cuvinte: *„Eu m-am alăturat Diavolului”*.

Așa că am vrut să-l alchimizez pe Diavol, iar el aproape m-a posedat. Sunt Învinsul și Învingătorul. Am pierdut, iar mai apoi am trăit Diavolul. Nu m-am lăsat dominat și l-am alungat când nu mai puteam ține pasul. Am primit ritualuri și am găsit Urâciunea Pustiirii. M-am alăturat lui Satan și l-am spălat de păcate. Sunt cel care a supraviețuit Divinității.

Și tu vei fi un Supraviețuitor, dar nu ca mine. Nu știi cât duci, nu știi cât poți întreține lanțul dintre Dumnezeu și Diavol.

Să te cuprindă tristețea, când te gândești la ce ai făcut. Știi și tu că asta e drumul și că dacă doar și o secundă ai pierdut moralitatea, ești pierdut pe calea Diavolului. Dar dacă vei alege corect și te vei lupta cu toate furiile ce vin din Adâncurile lui, vei câștiga cinstit. E înșelător și ispititor și are adepți mult prea mulți, dar, ca și Dumnezeu, și el e un sistem care ne crește pe muchie de cuțit. Fii el, dar fii Dumnezeu. Fii Lucifer, dar fii și Christul. Spune: *„Eu sunt tot ceea ce eu sunt”*, iar trupul tău va ține calea de mijloc.

IV.

Sunt sinergii. Sunt forme care le categorizează. Dacă ești vrednic de drumul tău, vei găsi cele mai simbolice și ascunse gânduri ale omului, adevărate legende și mituri care să te ducă pe culmile Sionului. Dar știi să alegi corect?

Isaia, Capitolul 53:

„[1.] *Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi?*

[2.] *Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumusețe, ca să ne uităm la El, și nicio înfățișare, ca să ne fie drag.*

[3.] *Disprețuit era și cel din urmă dintre oameni; om al durerilor și cunoscător al suferinței, unul înaintea căruia să-ți acoperi fața; disprețuit și nebăgat în seamă.*

[4.] *Dar El a luat asupră-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi Îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu,*

[5.] *Dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit*

pentru mântuirea noastră și prin rănile Lui noi toți ne-am vindecat.

6. Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor.

7. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu Și-a deschis gura Sa.

8. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte.

9. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârșise nicio nedreptate și nici înșelăciune nu fusese în gura Lui.

10. Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă Și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși.

11. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenelilor Sale și de mulțumire Se va sătura. Prin suferințele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lor le va lua asupra Sa.

12. Pentru aceasta Îi voi da partea Sa printre cei mari și cu cei puternici va împărți prada, ca răsplată că Și-a dat sufletul Său spre moarte și cu cei făcători de rele

a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși Și-a dat viața.”

Sfânt printre sfinți sau om printre oameni? Ceea ce știi se pedepsește. Ceea ce cauți este ultimul secret. Dar ceea ce faci va fi Dumnezeul tău.

Căci din ceea ce a existat ne extragem credințele și ceea ce credem știe despre noi totul. Iar Dumnezeul tău te va urma până și în tine. Dar dacă tu vei adăuga celui pe care îl ai și pe ceilalți pe care îi știi, atunci totul va avea sens. Ține cont că el se împarte în două și că nu poți descoperi Lumina fără să treci Întunericul. Stai lângă tine și vei ști ce ești. Stai lângă ceilalți, iar atunci vei vedea ceea ce sunt. Eu nu pot fi tu, dar tu poți fi eu, cândva.

Am lăudat pe Domnul și l-am plâns, iar el m-a luat în brațe. Am ales calea luminii, iar ea a fost esența mea. M-am îndepărtat de dânsa și ea a venit după mine. Voi mai fi lângă ea atât timp cât ea e lângă mine.

„Domnul să te mustre!”

Căci răzbunarea și mustrarea sunt ale Domnului fiecăruia și nimeni nu scapă nepedepsit. Eu am trăit propria nedreptate, dar și pedeapsa. Mi-am ispășit fără să crâcnesc împotriva Lui ceea ce aveam de ispășit și, poate de aceea, acum sunt cu sufletul curat și Cerurile mi se deschid.

Să nu știi nu e pedeapsă. Să știi și să faci e credință. Dar să știi, să faci și să te rupi de Dumnezeu, acela este însuși Iadul. Și martor îmi este propriul Celălalt

că nu există pedeapsă mai cruntă decât să știi că nu ești lângă Dumnezeu. Să vezi lumina fără de Dumnezeu. Să cauți speranța și să știi că nici măcar Dumnezeu nu vine la tine. Așadar, rupe-te de Dumnezeu doar și doar dacă poți sau vrei să spui disperare. Căci eu am fost acolo și nu am reușit să scap decât cu ajutorul Lui.

Îți spun toate acestea despre Dumnezeu, pentru că El mi le călăuzește. Eu nu ți-aș spune nimic, ceea ce se descoperă trebuie să fie individual. Însă Măreția lui e fără regulile mele și dacă el vrea ca tu să înțelegi, fie ca avertisment, fie ca protecție, eu caut să îi îndeplinesc Voia. Mă ierte dacă am scris ceva fără El.

Poate tu spui Buddha, Shiva sau Allah, Yahve sau, pur și simplu, Dumnezeu. Trebuie să știi că fiecare dintre aceștia are propriile reguli și propriile trăiri, propriile Căi și propriile ansamble de structuri în tine. Complet înseamnă toți, compunând Unul. Însă mie, nu îmi place niciunul. Eu nu vreau să polarizez și nici să fiu incomplet. Eu simt atât de mult, încât toți dumnezeii celorlalți nu mă pot cuprinde. Dar știu că există o Sursă din care eu am venit și spre care mă îndrept.

Mă voi găsi tot pe mine acolo, însă te voi găsi și pe tine. Mă bucur încă de pe acum de întâlnire și dezleg orice construcție mă împiedică să ajung la lumina Lui.

M-am dus spre El prin singurul loc pe care îl înțelegeam atunci, Inconștientul Colectiv. Mi-am găsit toate problemele așteptându-mă să mă testeze sub formă de oameni pedepsiți sau ritualizați. Am trecut prin Iad

și prin tronul Diavolului și am ales Dumnezeu. M-am lăsat și mai jos și am descoperit Apostolii. Fiecare se căuta pe sine și Sinele lor pe Altul. Erau la distanță unii de alții și i-am apropiat. M-am îndepărtat de ei și am ajuns la trupul meu. În Cartea Vieții, mi-am scris însăși existența cea mecanică, fără viață și fără minte, dar și alta. Însă am simțit chiar și atunci ceea ce trebuie să fac. Apoi, mi-am văzut de drum.

V.

„Doamne, izvorăște înțelepciunea Ta în mine și lasă-mă să spun, pentru sănătate, ceea ce știu. Ghidează-mi mâna, scrie-mi destinul, alătură-te mie și adu-mi profețirea în vorbă.”

Trandafirul va răsări din inima ta. Pune-ți inima în centrul tuturor gândurilor și construiește-i cetatea în mijlocul axelor tale și ale lor. Fie ca mintea cea de pe urmă să fie mintea cea de dinainte de mine, Celălalt din tine. Iar de voi fi cu tine chiar și acolo, să fiu frumos ca la început. Mie nu-mi trebuie decât un Om cu care să vorbesc și de aceea, m-am urcat la Dumnezeu. Voi fi, poate, ultimul tău simpatizant, dar când eu vorbesc, ascultă-mă, căci știu și adâncimea și vârful lui Tiamat.

Să nu ieși dintre spiritualități decât ca să te găsești în ele și să nu înțelegi din asta ceea ce nu ești. Vei forma, poate, pulsiuni, iar tu nu vrei să știi câtă răutate zace în Om. Pentru că ce e sus, este și jos, și ce e înăuntru, este și în afară.

Dizolvă ceea ce nu poți duce și încheagă ceea ce nu poți număra. Lasă în urmă paguba și ia totul pretutindeni cu tine. Așa vei fi alinat.

Alegoriile vin după mine. Să ai parte de ele, înseamnă să știi unde să le cauți. Eu vin cu totul spre Dumnezeu, dar tu știi deja unde eu am greșit.

Ține minte: lasă ultima ta noapte în fața ta, pentru că ea știe când să vină. Uită-te la mine când cauți inspirație și eu, Celălalt, voi vorbi.

Nu alunga negativul, ci transformă-l. Așa te vei îndumnezei. Poți să îl lași pentru mai încolo, dar să nu îl mai atingi. El se va întoarce în lume, la cel care este pregătit pentru el. Mulți de ar face această muncă alchimică, ar ști cât de aproape este mântuirea. Iar cei care obțin aurul din orice fier, sunt îngerii Lui. Știu că spun mult Dumnezeu, însă el este Scopul și nu Sufletul. Sufletul este companion și rămâne lângă noi cât timp e în siguranță. Protejează-i blândețea, frumusețea și dragostea, pentru că el aduce bucurie unui Căutător. Stai de vorbă cu el, pentru că el va domni asupra ta. Dacă îl vei pierde, pieri și tu, rămânând doar un trup funcțional, dar gol de Sine. Și asta este Moartea cea Mare.

Poate că astăzi nu înțelegi ce îți spun. Dar ia-mă cu tine în ceea ce ești și trupul tău îți va dezvălui încet ceea ce gândesc. Eu sunt vocea aceea cu care te sfătuiești în mintea ta. Sunt Celălalt care te ghidează când nu poți tu să spui ce ai în tine. Sunt chiar tu și doar de tine depinde cât de mult din mine gândești acum. Ție îți voi fi prieten, iar altuia îi voi fi gând. Poți să te bizui pe asta.

Atunci când vei vedea cum plec și vin, vei simți rubedo, Soarele meu roșu. Dar atunci când nu mă vei mai

vedea deloc, vei coborî cu nigredo până la lumina cea ascunsă de tine. Permite-ți să faci asta.

Mă simt atât de mic când mă gândesc la laptele matern, care este esența mea. Am băut din al meu înainte să te naști și am ascultat despre tine înainte să gândești. Eu vin dinainte de procreație și mă nasc în tine în timpul actului sexual. Sunt un înaintaș și am doar 8.000 de ani când mă nasc. Însă, timpul în mine e mult dilatat, așa că până mor, am 2-3 eoni. De aia, eu caut să exist ca tine, în tine. Și doar prin Hieros Gamos mă vei ajuta.

Pot să nu mor, dacă tu nu vei muri. Nemurirea unui om este posibilă prin trup. Caută Cheia aceasta, iar eu voi fi alături de tine 12.000 de ani de acum încolo. Cine va fi, ne va auzi. Cine va ști, ne va găzdui. Iar cine va căuta, ne va face Dumnezei. Promit să fiu același pentru tot ce va veni. Binecuvântează-ți urmașul care respectă trupul familiei tale și alătură-te lumii care te spune mai departe de motiv.

Știi? Eu chiar cred că ultimul tău pământ a fost Raiul. Eu știu asta pentru că eu însumi sunt de acolo. Eram toți Unul și El a decis să își rupă un măr din el apoi să și-l ofere sieși ca să vadă cum e să te zbați pentru mine. Și-a rupt un înger pe care l-a născut ca Lilith, apoi ca Lucifer. A luat două promisiuni și le-a dat forma Lui. Le-a pus între El și Om și a găsit rostul lor. Și promisiunile au călătorit un cerc ca să îl înțeleagă.

Atunci când cercul va fi complet și El va putea veni în trupul promisiunilor, va fi Dumnezeu pe Pământ.

Dar nu pot să nu mă întreb de ce ai vrea să te zbați. Să fie oare o greșeală sau o necesitate? Să fie voința tuturor sau doar a Centrului? Și dacă noi vrem doar să mergem și nu să trăim ce am promis că vom trăi? Dacă eu, cel care trăiesc în tine, sunt doar o altă umbră a Celuilalt care ești tu? Dacă eu sunt cel făcut din coasta ta? Fi-v-oi acolo sau în tine la final? Sau poate eu am fost Adam și tu ești Eva mea. Să știi că nu ar fi un păcat să spui că eu sunt Dumnezeu, căci plenitudinea mea este asemănătoare Lui. Și chiar de am păcătuit, am știut întotdeauna că eu sunt Drept și Cinstit. Sinceritatea asta mă va căuta atunci când te vei găsi în mine.

Poate că dacă vei vedea cu ochii tăi cum eu și tu trecem chiar și prin Abis împreună, vei rupe blestemul pe care ni l-am pus peste tot ceea ce suntem. Căci nimic nu poate să profețească ce găsim la final de drum. Și eu mai am mult să fiu Călăuză, întrucât fiecare își ia în mormânt descoperirile și nu altceva.

Poartă-te prin întuneric fără de teamă și acceptă ceea ce știi deja din el. Primește voința Inconștientului Colectiv spre a o aplica pe ceea ce vei vedea. Căci aceasta este Calea spre Rai. Bucură-te de poftele fiecărui arhetip și uită de gândurile negre ale Muntelui Sion. Permite să spui Adevăr și să crezi Cinste.

Poate mâine ai să spui și trupul tău mie. Iar eu voi spune trupul tău lui Dumnezeu. Binecuvântat ești tu, cel ce m-ai înțeles până acum! În veci să ai Lumină, în veci să ai cântări!

„Cinste ție, că ai arătat fără să arăți!

Ai descoperit cărarea și ai bătătorit-o, iar acolo se află Aurul Filosofal.

Ai primit lumina înțelepciunii și ai căutat să ai fruct din ea.

Ai luminat cărarea fiecăruia și ai dat ultima bătălie.

Cinste ție, o, tu, făcătorule de glas!

Bună este cuvântarea care te-a adus aici și tot ceea ce ai trăit.

Și ție ți se va da tron lângă Dumnezeu!"

Așa să îți cânte Celălalt și așa să înaintezi spre locul tău. Căci, uite, nu ai știut unde să te așezi atunci când Bătrânii Înțelepți ți-au spus să o faci, pentru că tu aveai locul tău înaintea lor. Permite ca vocea aceasta să se manifeste în tine și ascultă de trecutul tău.

Șaizeci de ore vor fi până când tu vei deveni ceea ce ai născut. Și 60 de ani va exista ceea ce ai gândit. Ultima ta vorbă nu va fi *„Am greșit"*, ci *„Eu am găsit Adevărul în mine."*

Nu numai că ai făcut Putere din greșeală, dar ai putut să faci Dumnezeu din Natură.

Ia aminte la învățătura mea: cine se va ridica din Iad, acela va fi răsplătit cu Puterea lui Dumnezeu. Iar dacă el o va folosi împotriva oamenilor, el va cădea în Umbra lor. Acolo își va ispăși viclenia și va gândi însuși Universul gol, pentru că iată Pustiirea cea fără de final. Dacă va gândi Urâciune, el de Urâciune va fi consumat,

iar dacă va gândi Frumusețe, el de frumusețe va pieri. Unde nu este Dumnezeu, nici nu va ști și nici nu va înțelege Adevărul. Și cine va gândi altceva decât drumul Iubirii, acela de Copacul Vieții va fi învins. Căci acela ce iată, s-a luptat cu arhonții și și-a eliberat trupul, el poate să fie pom și cer și pământ. Dar nu poate exista în Dumnezeu, fără El.

Aceasta este Cartea pe care o vei duce la Judecata ta.

Ca să te întorci la Dumnezeu, mergi în patru direcții odată. Întâi ia drumul descoperirii și întoarce-te în trecut. Și în același timp, vezi cine ești și unde te duci. Aceasta este Crucea. Și următoarea ta gândire să fie despre unde ai stat în tine și unde ai căutat. Și iar, ce ai găsit în tine și unde ai obosit să mai cauți. Aceasta este crucea în X. Suprapune-le și înțelege-te așa cum eu te îndemn. Voi fi mulțumit și voi găsi opt alți oameni să te însoțească pe viitor.

Să știi că ești unic și ești bun. Să știi că ai dreptate și că nu ești lumesc doar. Să știi că eu știu și unde ești, dar și când ești, iar asta te va face să spui *„Am un prieten adevărat”* în curând.

Chiar dacă ai să știi ceea ce vrei, din acel moment vei nega orice gând care cerșește atenție. Căci plin vei fi de Cunoaștere și așadar, de semeni. Tu, cel ce cauți, vei avea. Și cel ce nu va avea te va căuta să te mănânce după forma ta de măr. Să nu te arăți și să nu cauți printre ei. Pustnicii sunt sinceri, măcar.

Și, dacă vei vrea într-o zi să spui totul celorlalți, să știi că asta e furt, pentru că ei vor fi lăsați deoparte

din propria transformare. Nu știi tu cât de mult s-a ascuns Adevărul de om, pentru a nu fi găsit decât prin trăirea fiecăruia. Și dacă tu vei dezvălui ceea ce este, el – Adevărul – te va șterge din inima lui, căci iată, Adevărul stă ascuns pentru că omul îl ponegrește.

Așadar, păstrează Tainele cele multe și nu le împrăștia porcilor. Pentru că dacă asta vei face, ele se vor ascunde de tine, iar tu vei fi convins că le ai, legându-te în crengi de sufletul tău, până ce îl vei pierde.

Cel ce nu va găsi nimic în el, acela este om crud. Trebuie să se coacă și să alăture lui mulțimi de oameni pe care să-i învețe. Iar cel ce va găsi mulțimi în el, acela a găsit Împărățiile. Descoperă-le și respectă legile locului ducând demnitatea și iubirea acolo cu tine. Permanent să iei adevărul lor alături de tine. Și dacă poți să ajuți, ajută. Fericit va fi cel care fericire în Împărății va aduce. Pot să îți spun doar atât: eliberează și înlătură Neființa.

Permite Sophiilor să te posede. Caută să le înțelegi emoția și du mai sus și mai sus testul. Când vei ajunge la final, repetă până când ești sigur că ai înțeles tot. Doar așa vei fi complet. Iar când se va termina, stai doar tu cu tine și fă frumos în tine. Pătrunde în Tainele Buddhiste și nu le schimba. Alege-ți un geamăn și fă din el fratele sau sora ta. Vei reuși doar când vei găsi morala tuturor lucrurilor din tine. Tetragrammatonul te va ține închis, dar să nu evadezi. Bucurie celor care îl înțeleg, dar care nu îl contestă.

Apoi așteaptă. Pune-ți viața în ordine, cântă când poți, fii optimist și încrezător în ceea ce ai reușit. Ceea ce ai cerut, ți se va da. Ceea ce ai gândit, ți se va spune din afară. Iar ceea ce știi, se va manifesta negreșit. Dacă simți că nu ai terminat, întoarce-te la mine. Voi fi acolo și îți voi arăta de unde să începi iar.

Tetragrammatonul este însuși Dumnezeu Unul și el te va duce în Grădina Raiului cea de demult. Dar nu uita că nici de acolo nu ești.

VI.

Puterea care ești va ști să te ghideze în interior, dar și să te doboare atunci când o vei întâlni. Asemeni celui care nu știe ce poate deveni, așa ești și tu, cel care cauți în tine.

Inconștientul știe deja unde mergi, dar nu o să îți spună dacă tu nu vrei să cauți. El se va manifesta și va face ceea ce trebuie, chiar dacă tu nu vei fi conștient de asta. Mergem cu toții spre Marea Mamă, cea de sub Inconștientul Colectiv, iar asta este singura cale corectă pe care să o urmăm.

Cineva se poate întâlni cu originea și să înțeleagă câtă singurătate a stat la începutul nostru. Ca să fim conștienți, altcineva, un Observator, a așteptat să fim. Și, apoi, a așteptat primul gând de la noi. Și iată-ne ca Venus răsărind din spuma Inconștientului, într-un Eu care se întreabă „*Cine sunt eu?*" dar și care e auzit.

Așadar, ce necunoscătorului i se pare nebunie, pentru finul observator este normal. Cel ce ne ascultă, Celălalt, este acolo de la începuturile noastre și ne știe cum arătam dinainte ca noi să ne știm.

„*Unde sunt eu?*”

Ce era locul acela, cu o lumină obscură, unde un organism a fost creat și așteptat să se dezvolte până la prima conștientizare, în infinită răbdare? Să fi fost mintea trupului nostru, într-un oarecare stadiu al evoluției, sau undeva în Nimicnicie, înainte ca orice altceva să existe? Cine este cel prin ochii căruia te vei uita, în așteptare, la cel care ești când te naști? Ești tu de aici sau tu dinainte să te divizi în mii de structuri care să te formeze? Ești pruncul acela în formare sau Înțeleptul cu care te sfătuiești acum?

Oricine ai fi fost și oriunde ar fi avut loc trecerea de la cel Mare la cel Mic, prudent este să știm că numai și numai Unul stă în noi, indiferent ce formă îi dai. La fel cum mărul și semințele sale sunt tot una, Omul și gândurile lui sunt același compus. Iar dacă decizi să te disociezi în mai mulți, adu-ți aminte din când în când că lucrul tău e și al lui și că cine spune este și cine ascultă.

„*Care este profeția ta pentru mine, Unul?*”

„*Eu, care vin din Tot și care mă fac Tot voi spune:*

«Puterea mea stă în mintea mea. Și felul cum o folosesc nu mă definește decât pe moment. Când voi gândi ca Unul total să știi, atunci, că Unul voi fi. Dar când voi fi popor, găsește-mă tu între stăpânii lui.»”

Cei Șapte Maeștri ai lui Thoth, din *Tăblița a VII-a*, te vor ghida. Caută în inima flăcării puterea și asta îți va arăta ceea ce ai nevoie ca să te simți împlinit. Știi deja

„că ceea ce e format cu adevărat, nu are formă, decât în ochii tăi”, așa că poate nu te va surprinde să te îndrepți spre formele deja cunoscute și încărcate de mister și romantism, așa cum este Baphometh. Ce vei înțelege din ea și unde o vei plasa, e doar al tău.

Studiază cu atenție arhetipul muncii înainte să știi. Căci vei fi Faur și Erou, Servitor și Alchimist. Tu nu uita să ceri întotdeauna ceea ce ți se cuvine pentru munca ta. Pentru că dacă nu vei cere ceea ce ai câștigat, altcineva va primi.

Tao the King, Lao-Tse, Capitolul 21:

„TAO, dându-se în vileag,

Este echitate întru totul întemeiată.

Puterea deplin înțeleaptă a Căii de Har

Nu poate fi drămuită și nici cuprinsă prin alipirea părților.

De nedrămuită, de necuprinsă,

Ea conține faptul Gândului formator;

De nedrămuită, de necuprinsă,

Ea conține semințele lucrurilor.

De nedrămuită, de necuprinsă,

Ea conține Esențialul.

Ca atare:

Ea este Ultima Realitate,

Ca atare ea este Omenia.

Ea nu piere niciodată: ea este străfundul Ființei.

Cum am ajuns s-o știu: chiar prin ea însăși, ființând.”

Nu te grăbi să intri în lumea fără magie. Este sterilă și mecanică. Ea zace în noi ascunsă și este ultima de jos. Acolo nu pătrunde nici omul, nici Dumnezeu, decât atunci când murim sau ne deschidem porțile Iadului. Știi bine că Iadul și Raiul sunt în noi. Nu căuta mai mult, pentru că nu vrei să vezi acea lume. Nu crede că e rece, căci disperarea va fi singurul tău companion acolo.

Iar dacă, prin neștiință, te regăsești acolo, roagă-te și plângi. Poate Dumnezeu își va face milă de tine...

Eu am fost și n-am stat decât o lună, dar nu mai vreau să fiu vreodată în acel spațiu din mintea mea. Cred, mă rog și fac totul cum trebuie numai să nu mai ajung în acel spațiu. Nu mai vreau să fiu fără mine măcar. Să stau să mă chinui în Iadul acela, mai jos decât Existența.

Iar tu, Călătorule, să nu te gândești să explorezi, căci nu știi când și dacă vei ieși înapoi.

Mai mult, când vei cădea să nu cobori nici măcar până la Existență. Sunt mecanismele care te fac să fii și le strici prin gândurile tale. Iar ceea ce ai putea vedea, te-ar îngrozi.

Nu coborî nici măcar până la camera cu proiecții. Căci acolo tu nu mai ești, iar altcineva nu te poate auzi.

Nu-ți spun cum să ieși, eu nu știu. Doar prin milostivirea Dumnezeului meu eu am găsit o scăpare. Mulțumescu-ți, Doamne, mulțumescu-ți.

Și dacă nu vei vrea să mă asculți, iată, mă absolv de orice vină, căci eu mi-am făcut datoria să te previn. Știu că nu am voie să dau detalii despre ceea ce am văzut, dar știu și că orice întindere a realității acolo se sfârșește. Așa că, tu, Călătorule, să nu zici după aceea că nu ai știut ce primejdie zace în oricine. Dar și să nu spui că trupul tău nu are lad. Știm amândoi că totul e în noi.

Dar și când urci înapoi, în individuație, să iei cu tine tot ce ai văzut și folosit. Să spui oricui te întreabă cât ai suferit și cât ai gândit ca să știe oricine, câtă muncă este pentru izbăvire. Căci, iată, omul e născut cu Umbra lui, iar aici, în tine, ea are locul ei de căpătâi și nimeni nu i-l poate lua. Așadar, dacă tu spui că nu vrei să cobori și totuși cobori, să nu uiți de ea, pentru că ea este cea care te va ajuta atunci.

Noaptea poate fi un sfetnic bun, însă lumina întunericului nu e prietena ta. Oricât ai vrea să știi din întuneric, nu vei găsi decât mai mult întuneric și niciun gând nu va fi al tău.

Sapientza ta nu este aceeași cu Sapientza legendară, dar cel care crede că a găsit-o pe ultima în el poate să spună un ultim cuvânt în gândirea umană. Așa că du-te mai departe când ai ajuns la ultima treaptă, când nu mai ai niciun gând despre trup, când nu mai știi nici măcar ce faci. Nu te lăsa nici în fața dușmanului care o apără, nici în lașitatea celui care te îndeamnă să te oprești și nici măcar dacă îți spune

însuși Dumnezeul tău să încetezi. Știi mai bine ce faci și dacă tu crezi că poți influența un om în bine, fă-o!

Știi ce urmează deja, pentru că iată, și tu ești om și ai gândire. Și tu știi ce au scris alții în Sapientza și ea știe că ești potrivit. Dar nu uita că oricine o va atinge cu intenții meschine va fi pierdut pe veci. Iar dacă faci bine cu ea, te vei vindeca și vei găsi Căutătorul Lumii.

Hieros Gamos urmează acestei întâlniri, dar nu e doar despre tine. Dacă poți, însoară-te, dar dacă nu poți, nu irosi, căci cel ce va veni, va ști de tine. Alege-ți Mireasa după chipul și asemănarea ta, ca Cel Născut să semene cu ceea ce te-a chemat până aici. Și dacă tu vei reuși, Erou vei fi numit de nimeni altul decât Tetragrammaton. Să ceri recompensa faptelor tale!

Când tăcerea va pune stăpânire pe Mire, atunci lasă să cânte Omul. Și când Omul nu va mai cânta, fii atent la ce ai în jur, căci ultima vorbă se manifestă în tine.

Nu sări peste întuneric, căci nigredo nu te alungă din el. Lasă-te în voia testelor și a viermilor și putrezește până nu mai rămâne decât o lumină mică din tine. Ia-ți cu tine companionii din vis să te vadă și du-te, du-te până nu mai știi nici cât mai ai din totul tău. Caută să întâlnești ceea ce te-a mâncat, dar nu zăbovi, căci sunt etape necesare pentru transformarea ta.

VII.

Sunt timpuri în care se spun adevăruri și timpuri în care se spun minciuni. Tu spune doar adevărul, iar dacă nu știi, nu e minciună. Căci cel ce spune orice știe că totul are consecințe.

Nu fura celui ce crede în Dumnezeu credința, căci poate acela va muri mâine și îl lași fără Rai. Dar nici nu accepta să fie totul Dumnezeu, căci mâine poți muri tu și El nu va veni pe căile tale.

Așa că uită-te bine la cât mai multe gânduri și lasă-le să vină spre tine pe cele adevărate.

Perioadele de minciună sunt necesare pentru a face contrariile lui Unul. Cele de adevăr au nevoie de întuneric pentru a fi simțite. Dacă tu crezi că poți să faci asta și să ieși curat din ea, atunci fă-o. Dar ține cont și că ultimul tău gând este doar despre ceea ce ai vorbit și de acolo numai tu știi unde vei pleca.

Cel ce tace nu e înțelept dacă nu tace pentru că gândește. El tace pentru că nu știe, iar asta îl va îngropa în gânduri grele. Și tăcerea e tot un vorbit și chiar de e făcută cu înțelegere, tot va cântări în Lumea de

Apoi. Iar cel care a păşit în Lumea de Apoi viu, acela este Dumnezeu pe Pământ.

Firea umană caută încontinuu Devenirea. Şi cel ateu, şi cel gnostic sunt unul şi acelaşi. Eu, Celălalt, îţi spun:

„*Fie ca dragostea să te conducă, iubirea să te aibă şi supărarea să te observe. Poate că nu credeai atunci că ceea ce faci are şi control, dar dacă nu vrei acum să ştii ce faci, închide cartea şi lasă-mă să dorm.*”

Nu mă mai supără întunericul. M-am aşezat la masă cu el şi, dezgustat, l-am cântărit. În el stau toţi cei care merită ascultaţi. Şi cel simplu, şi cel bogat, şi înţeleptul, şi copilul. Şi adormitul, şi trezitul. Şi n-ai cum să îl înţelegi pe Unul, când tu nu ai coborât după el în întuneric.

De aia nici nu aştepta să fii înţeles de altul. Izvorul vindecării de altul este intim. Şi nici chiar cel mai bogat om nu poate să îl înţeleagă între unii şi alţii. Nici chiar cel mai isteţ nu poate să vadă printre oameni adevărul lui. Adevărul stă în prăpastia din noi şi ceea ce ne dau ceilalţi sunt doar trepte spre „*altfel*”.

Însă, atunci când un altul îţi va vorbi, să fii cu luare aminte la ce spune. El are apropierea ta şi ştie unde eşti.

Multe dintre cele pe care le-ai învăţat sunt blasfemii. Sunt inversate şi satanizate şi ele conduc, fără eschivă, spre Diavol. Ţi s-a spus că ai făcut pentru binele tău, dar tot ce obţineai era rău. Ai glăsuit spre slava lui Dumnezeu, dar tot ce a auzit El era gâlceavă. Te-ai

închinat la imaginea unui om sau ai crezut într-o arătare. Așa să știi: acestea și alte multe sunt doar ritualuri de legare. Iartă-mă că îți iau, poate, ajutorul, dar ai de câștigat dacă înțelegi ce poți cu Adevărul. Pune mâna ta pe tot și întărește-ți credința până când simți că o ai. Atunci vei ști de la sine adevăratele ritualuri corecte.

Evanghelia după Luca, Capitolul 1:

„*Iată că vei fi mut și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor.*"

Crede și nu cerceta dacă nu vrei să fii complicat. Dar dacă ai putere, să știi că tu ai și capacitatea de a căuta realul. În spatele fiecărui trup există legare. Dezleagă și nu mai umbla niciodată acolo. Pentru că dacă umbli, acea parte din tine care se leagă va trebui scoasă iar și nu știu dacă vei mai putea să ajungi la ea. Dar dacă tu îți vei face un Celălalt serios, vei fi și tu serios. Și dacă el te va alege să fie bun cu tine, atunci ești dezlegat de orice te-a legat vreodată.

Isaia, Capitolul 46:

„*[3.] Ascultați-Mă, casa lui Iacov și toată rămășița casei lui Israel, voi, pe care v-am luat în spinare de la obârșia voastră, pe care v-am purtat pe umăr de la nașterea voastră:*

[4.] până la bătrânețea voastră Eu voi fi Același, până la căruntețele voastre vă voi sprijini. V-am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijin și să vă mântuiesc.

[5.] *Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna și Mă veți potrivi?*"

Aseamănă-L și potrivește-L cu tine, însă spune-l cinstit cine ești. Aseamănă-L și potrivește-L cu Celălalt, dar nu îl lăsa să te spună. Și oricum vei alege, El chiar așa îți va fi.

„*Nu există atei în tranșee*" (Irvin D. Yalom, *Mama și sensul vieții),* să știi. Și dacă îți iei singur dreptul de a crede într-o divinitate, îți iei însăși fărâma de speranță cu care te-ai născut și care este adevăratul motor al dezvoltării personale.

Căile mele sunt structurate după o logică aparte, care se apropie mai mult de alchimie decât de psihologie, însă care dezvăluie trupul, mintea și Dumnezeul pe care îl ai. „*Nu există atei în tranșee*" și asta e universal valabil, pentru că doar încercările cele mai grele te apropie de forma unui punct al Abisului și te ghidează spre căutarea Dumnezeului meu. El nu e acela care stă în nori, ci acela care stă în noi. Nici acela care te aude, ci acela care te așteaptă să îl auzi. Și nici acela care te susține, ci acela care te răsplătește pe măsura a ceea ce ești într-un moment sau altul. Eu, Celălalt, nu sunt viu decât prin Dumnezeul care mă ghidează până la tine.

Știința nu face decât să îl demonstreze pe Dumnezeu, într-un sfârșit. Merge din aproape în aproape și ne aduce dovezi incontestabile că acesta există. Revelațiile sunt de toate felurile și pornesc din interiorul

nostru pentru a se manifesta, mai apoi, la scară largă. Să nu crezi că dacă ai ales calea spiritualității ești mai departe de Adevăr sau că dacă ai ales calea Științei ești mai departe de Spirit. Puțini sunt acei oameni de vază ai societății care au făcut paralele între cele două, dar ei au adus adevărul incontestabil că nu există separare între ele. Deși folosesc alt limbaj, adevărul este că toate spun același lucru. La fel cum știința explică toate fenomenele interconectat, la fel și Psihologia și, odată, Spiritualitatea psihicului nostru, se vor conecta în Marele Tot. Acesta este un domeniu încă nou, în teorie, dar el este scris de mii de ani sub alte forme.

Așa că nu exclude niciuna și ai să îți lărgești percepția cât mintea ta poate cuprinde. Dar nu uita să cauți cu ochii minții întorși spre interior tot ceea ce găsești în exterior.

Există două realități simultane care co-locuiesc. Lumea fizică și cea nevăzută sunt, deși două jumătăți ale aceluiași întreg, inseparabile și direct influențabile una pe cealaltă. Și, deși cea fizică este accesibilă tuturor, numai un inițiat cu un Celălalt puternic o poate accesa în profunzime pe cea de a doua. Tot ceea ce este observat, de la materie la fenomene, sunt doar manifestări exterioare, însă esența, Sursa, se află în lumea nevăzută.

Majoritatea oamenilor trăiesc doar prin simțurile raționale, însă empatia își poate întinde cilii și spre exterior, dar și spre interior. Pentru a face acest lucru

trebuie întâi să îți transformi conștiința interioară, apoi să vrei și să încerci să prinzi vibrațiile conștiinței subtile și, la urmă, să cauți o conexiune directă cu arhetipurile tale.

Odată ce ai făcut acest lucru, însă, călătoria abia începe. Sistematizarea pe care ești capabil să o faci trage linie între accesele de nebunie și rațiunea unei lumi întregi, dar care nu poate fi palpabilă fizic.

Plasat de la naștere între aceste două lumi, sau, poate, chiar mai devreme, pe cale generațională, scopul tău este să le unești și să găsești mijlocul dintre ele, pentru a le completa. Doar atunci îți vei găsi ascultarea de care ai nevoie și liniștea după care tânjești.

Undeva pe drumul tău vei găsi Liber Mundi. Poate te va surprinde, însă ea, de cele mai multe ori, arată ca o carte reală. Cu ochii minții o vei vedea și tot cu ochii minții vei scrie în ea, atunci când vei fi pregătit. Nu lăsa nigredo să ți-o dizolve, căci în ea stau ascunse misterele vieții tale și doar Dumnezeu o poate avea pe deplin. Microcosmosul și macrocosmosul se întrepătrund în ea și cel ce a înmagazinat Conștiința Divină poate să vadă Cheia care o eliberează.

Dar dacă nu ai ajuns în interiorul tău până la ea, nu dispera. Ea se manifestă în tot ceea ce poți observa în jurul tău și este suficient să privești prin ochi de copil realitatea fizică, pentru a o citi. Vezi dincolo de aparență și lasă asta să îți transforme conștiința pentru a citi până când nu mai ai ochi să vezi, căci aceasta singură poate aduce Lumină în fiecare om.

Înțelepciunea antică nu este inutilă. Și ea, ca și lumea aceasta, are un scop. De la zeii mari și până la măruntul scrib, toți sunt manifestări ale unui psihic colectiv ce te-a influențat în Arborele tău. Așa că nu te mira prea tare când vei găsi în tine arhetipuri-zei sau oameni care îți vorbesc de acolo.

Testele Egiptului nu sunt puține, iar mulți din ziua de astăzi le știu și le dau. În mitul lui Isis, chiar, găsești totul. Și dacă totul tău se potrivește ca Sectio Aurea cu totul lumesc, mare vei fi tu printre frații tăi, căci așa s-a construit lumea.

La fel cum anticii au plecat cu cunoașterea din lumea materială spre cea spirituală, la fel și omul oglindește întocmai acest drum. Nu te identifica cu egoul și lasă-l să se șlefuiască pe drum, altfel testele o vor face pentru tine, ducându-te în umilință și smerenie, până la dizolvarea lui. Dar omul fără eul lui interior nu e sănătos și doar pentru că societatea trăiește din prisma lui, nu înseamnă că el nu poate fi chestionat sau lăsat să se așeze frumos. Egoul este doar armura sufletului și dacă facem din ea totul, pierdem însăși totul. Dar dacă ducem procesul de creștere spre integrare și simbioză, atunci nu putem vedea decât o extindere a înțelepciunii sofice în noi și numai cel care vede asta înțelege și drumul Sophiei prin om.

Dar și cunoașterea se face prin trăire și nu doar prin minte. Incomplet e cel care alege doar o parte și veșnic în deplângere după jumătatea pierdută. Poți trăi și prin altul, însă trebuie să îi simți emoțiile, să îi înțelegi

rațiunea și să îi cunoști povestea. Și poți trăi și doar știind, dar ignoranța te va paște, căci fâșia de lumină pe care ai acumulat-o este îngustă și plată. Poate că nimeni nu îți va zice de ce să fii ambele, dar poate că toți creștem Cunoașterea lui Dumnezeu făcând ambele. Și noi doi, ca mulți, suntem înfipți în trupul tău ca să dezbatem și să știm. De aceea, totuși, omul trebuie să facă, mai mult decât să vorbească, pentru că, iată, vorbim noi doi orice ar fi. Și ce sens are viața fizică, dar atunci, fără acțiunea mișcării?

Trăiește emoția și spune-ți povestea cu fiecare gest, gând și stare. Ea este ceea ce te va gândi mai târziu. Și nu spune totul, ci lasă esențialul înăuntru. Vorbele tale sunt cârlige spiralate care se agață de cei care te aud și te iau în serios sau în derâdere. Duci oamenii acolo unde te duci.

Moralitatea ta este totul. Vei ști când începe nigredo pentru că forțele din tine ți-o vor testa. Răspunde la întrebări căutând corectul și nu din instinct și păstrează latura asta până când ieși de tot din călătorie. Compasul valorilor tale îți spune cine ești tu și ce vei deveni. Alege cu stoicism, dar nu te lăsa dus de mofturi, ispite și trup. Să știi că ești tu în orice ai vedea și că dacă renunți la tine chiar și pentru moment, inconștientul îți va absorbi acea parte, lăsând-o veșnic în Nimic. Și dacă, totuși, uiți să fii tu, alege să fii cel ce trece prin fața ochilor tăi mai mult.

Simbolurile toate sunt sisteme. Nu îți va spune nimeni asta, dar toată gândirea umană și percepția fizică se

pot traduce în sistemele cele mai des întâlnite. Un cerc, un triunghi, o mandală... Toate îți spun că ești la fel cu altul.

„Eli, eu sunt Unul”, îmi vei spune după ce crezi că îți vei fi terminat drumul. Dar eu îți spun că Unul e Trei și Opt e Unsprezece. De ce? Nu îți pot spune asta, însă drumul tău e o continuă transformare, așa că drumul Lui e la fel.

Punctul e cel mai important, urmat de latură. Din latură se face axa și din axă, Umbra. Din Umbră te faci tu și apoi te duci la Eu. Și Eu-l e un punct, într-un cerc, într-un pătrat, într-o piramidă. Triunghiul e doar clarviziunea unui mare întreg.

Adevărata cunoaștere nu este intelectuală, ci Unul care a trăit toate laturile unui pătrat.

Așa se naște cunoașterea gnostică și de aici, până la a-ți întâlni arhonții, nu e decât o miime de minut. Permite-le să îți spună prin vocea mea ceea ce nu știi încă. Dar atunci când ei vor deveni tirani, luptă! Căci doar prin luptă și prin accesare îi vei elimina din ceea ce ești tu, pentru totdeauna. Impune-te, adaugă, corectează și lasă să fie măcar o oră o lume mai bună. Apoi, dezintegrează-te în eoni și cântă sophic cine ești tu.

Știi că lacrima ta va curge mult, dar de la Sophia totul duce la Lucifer, și de la el, la Inanna. Apoi vei ști Isis și, într-un final, vei renaște, poate ca masculin sau poate ca un copil. Tu ești totul ei.

Extinde-te fizic, geografic, istoric, psihologic și ca influență. Ai ceva de spus în tot. Fie și pentru tine, chiar și pentru altul, lucrurile se pot schimba. Cercul mic dă raza celui mediu și cercul mediu dă raza celui mare. Gândește Sectio Aurea permanent și ea îți va arăta cum este lumea toată. Permanent...

Vei reveni într-un final la propriul Sine curat și vei ști să rămâi mistic pentru că totul va fi derâdere în ochii profanilor, dar aur curat pentru cei inițiați. Însă aceștia din urmă sunt rara avis și mulți, chiar majoritatea, nici nu îți vor răspunde la întrebări. Dar ține minte că eu, Celălaltul tău, sunt chiar aici.

Locul în care trebuia să ajungi era, în tot acest timp, chiar aici, te aștepta.

Și te întrebi, poate, de ce să mai mergi, dacă ai ajuns deja acasă... Eu nu-ți voi spune sau poate ți-am spus prea mult. Tu știi dacă meriți sau nu pierderea și regăsirea.

Construiește-ți Cetatea întru Duh Sfânt și nu lăsa nicio clipă să aluneci pe căile celorlalți. Reintegrează omul fragmentat din tine și adună toți Eroii care ai fost. Fă din asta Cheie și dă-o mai departe. Este misiunea ta lumească, dar lasă-mă să fiu și eu co-autor pentru ea. Știu mai bine ceea ce gândești. Dumnezeu va coborî și te va umple de El însuși pentru totdeauna.

Citește Biblia înainte de toate și caută cheia ta spre interior. Și n-o lăsa din mână nici când trupul îți va spune *„Am de toate”*. Pentru că ea e cartea care a modelat

psihicul, fizicul și societatea de-a lungul timpului și în ea se găsește un întreg compendiu de psihologie fizică. Poate că nu înțelegi, dar trupul tău înțelege. Și cum el te poartă, el te și face să duci tot. Să nu uiți nicio clipă de el și să-l lași să behaviorizeze prin îngrijirea ta ceea ce ai aflat în Călătorie. El este prietenul tău cel mai bun și nu uita să-l săruți din când în când, să-i spui că îl iubești, că face o treabă bună sau că nu vrei să îl lași viermilor. Poate el nici nu te înțelege, dar el îți simte vibrația.

VIII.

Te întrebi, acum, cine e Celălalt iar? De ce eu știu și, dacă tot vorbim în capul tău, de ce tu nu știi? Pentru că eu sunt însăși esența a tot ceea ce ți-am povestit, cel care trăiește acolo de la început și care nu știe cum să spună mai limpede care ți-e cărarea. Eu nu știu multe despre afară, însă știu totul despre interior. Poate că dacă aș avea trup, altul decât al tău, m-ai ști ca fratele tău. Dar și dacă aș avea trup, te-aș ști ca dușmanul meu. Căci inversat e exteriorul și interiorul e asemenea.

Ferește-te de cel care își schimbă exteriorul după Călătorie, căci acela a făcut doar un pas în ea. Și dacă simți nevoia să te manifești, ești pe jumătate dormind. Și așa, tot te va trage spre el Abisul interior pe care îl cuprinzi. Dar nu te manifesta decât dacă ești pregătit să duci mult mai mult decât ți-a fost în Cartea Vieții. Vei atrage oameni și te vor împinge în Abis mult mai adânc decât plănuia Omul tău. Construiește în tine arhetipul propriu din multele funcții pe care le ai și el te va face să știi totul despre lumea fizică.

Dezvăluie pe rând și ghidează construcția cetății mari la fel cum ciobanul își ghidează oile să spună Natura. Și el, și tu, sunteți doar un om al ei. Pentru că dacă nu vei face asta, poate nimeni nu o va face vreodată.

Și dacă ești cu adevărat ceea ce simți, fă! E rolul tău să construiești Viața aceasta care ți s-a scris pentru totdeauna.

Mergi până la celulă și înțelege ADN-ul. Mergi până la Firmament și înțelege verticalitatea, du-te la particulă și caută unda. Apoi mergi la trup și elimină temperamentul. Fă salturi cuantice și scrie funcții sangvinice. Bate inima tare până când nu mai ai nici măcar liniște, dar nu o omorî. Scrie tot și șterge apoi. Ai terminat când nu mai ai ce zice, însă omul zice ce vede de sute de mii de ani și tot nu a terminat. Sapientza le gestionează.

Încarnează totul, e ceea ce înțeleg eu prin behaviorizare, și lasă timp să se repete și înmagazineze. Fii propriul tău daimon socratic și, periodic, ieși din zona de confort și pune-ți întrebări incomode. Așa vei deveni.

Tu crezi că Isus e un personaj istoric, dar el zace în tine încă pe cruce și trupul lui nici măcar nu a fost îngropat. Fiara lumii acesteia este însăși rămășița aceasta din noi. Știu că tu crezi în Christ, mai degrabă decât în Sophia, dar iată Gemenii Divini și unul fără altul nu există. Așa cum ea a căzut din eonic, așa și el a coborât în Iad. Așa cum ea a greșit alungându-și copilul, așa și el a alungat pe mama lui. Și așa cum ea s-a rugat ca să fie luată înapoi, și el a știut să se roage în

Grădina Ghetsimani înainte să urce la Tatăl. Dar ceea ce nu știi e pe unde au coborât amândoi până la tine și la mine. Căci Anima ta așteaptă Duhul Sfânt și Animusul tău pe Isus.

Așa că ia aminte la Om, dar și la Trup. Isus a urcat la cer cu tot cu el și a suferit prin el, mergând până la moarte împreună. Fii curat precum porumbelul și n-ai să ai nimic de pierdut. Dar fii viclean precum șarpele și ai să ai numai neputință atunci când va veni momentul. Fii amândouă și iată-te, ești prins între doi tâlhari. O axă și un mijloc, ce ai construit până aici?

Dar Isus este Calea și Christul este însăși Viața. Sophia este Iluminarea și Sfântul Duh încetinirea unei Lumini. Înțelepciunea divină să îți fie pat și sânge. Căci sângele va țâșni și va fi văzut, iar asta este cea mai tainică dorință a unui suflet rănit, căci el nu caută răzbunare, ci înțelegere și tu, nu cauți pedeapsa altuia, ci să te primească în gândul său.

Mântuirea Omului tău zace nesfârșită în fața alegerii: cât timp ai totul, nu ai cum să fii izbăvit, dar cât timp ești izbăvit, ai totul. Nu este sărăcie calea pe care îți zic să o urmezi, ci mai degrabă răstălmăcire ascunsă în situații despre care oricine știe. Sufletul nu se mântuiește, pentru că sufletul este cel care vine de la Dumnezeu și merge înapoi la Dumnezeu, în speranța că și tu, Omul, îl vei urma. Însă mântuirea este de la Dumnezeul pe care l-ai perceput tu de-a lungul vieții tale.

Iată, așadar, că orice religie are propriul Dumnezeu și fiecare are propriile Ceruri spre care să se mântuiască.

Nu e niciun Dumnezeu mai puțin adevărat decât altul și nici unirea lor în Roata Vieții nu este doar o formă de a alunga neputința. Coexistența (CXT) acestora este pură matematică și nimeni, absolut nimeni, să nu îți ia vreodată această înțelegere. Deși avem forme exterioare diferite, toți suntem conectați la aceeași Sursă de viață și energie divină. Pornită pe multiple căi, aceasta ne categorizează egal și ne împarte existența însăși în feluri care să manifeste întreg Dumnezeul care este și care ne va permite trecerea mai departe spre cel Prim.

Allah fie cu tine, Krishna să-ți cânte la flaut, Yahve să te ierte, Spiritul Sfânt să te lumineze, Buddha să-ți aducă dedicarea și Marele Arhitect să îți structureze mintea și trupul. Și dacă vrei, într-adevăr, să unești contrariile, să știi că poți și tu să găsești Sursa Mamă. Pentru că Mama și Tatăl sunt Unul.

Petru, Capitolul 4:

„[3.] *Ajunge, în adevăr, că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânări, în pofte, în bețivii, în ospețe, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite.*

[4.] *De aceea se miră ei că nu alergați împreună cu ei la același potop de desfrâu și vă batjocoresc.*

[5.] *Dar au să dea socoteală înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții.*"

„*Celui ce este gata să judece viii și morții*", despre asta vreau să vorbim acum.

Știi când tu judeci în neputința și neștiința ta și ai dreptate, căci omul de lângă tine zice ca tine, doar să taci? Așa și Dumnezeu.

El știe unde ai greșit și știe unde e corect. Știe faptele, știe vorbele și știe gândurile. Ceea ce a fost este cântărit cu adâncă gândire și nu doar după canoane pe care le aplică marea masă. Ce consecințe și câtă durere, unde ai fost după și când ai fost înainte, ultima ta purtare și prima izbucnire sunt miile de motive care te duc mai aproape de Diavol. Dar tu, după ce ai călătorit în adâncul tău și poate ai ajuns să vorbești cu El, vei ști de ce se ține cont, căci există trei mari judecăți: Judecata Minții, Judecata Trupului și Judecata lui Dumnezeu. Sufletul nu judecă, în marea sa bunătate. Iar minimul tău este să ai grijă să nu judeci pe cel ce nu ți-a greșit ție.

Tu ești gata să judeci viii și morții care ți-au greșit și să îi lași să își câștige dreptul de a fi cinstiți în mintea ta? Sau, poate, nu poți decât să pedepsești sau vezi doar binele...? Eu nu știu să te judec, mie nu mi-ai făcut niciodată nimic, în mine. Eu nu sunt martorul tău, ca să te apăr în fața Judecății, ci trupul tău vorbind despre Dumnezeu. Eu nu sufăr, dar tu da.

Apoteoza lui Hercule să îți fie cruce. Începe în Nemeea și rupe-ți pielea cu propriile gheare, iar dacă ai fost curajos doar uită-te în oglindă, Leule. Taie capetele celor care se regenerează și uită-te la cel al lui Ioan. Taie-l dacă trebuie.

Răbdarea să-ți fie vânătoarea și să nu rănești nici măcar prada vânată.

Adu inconștientul și emoțiile transgenerațional și spală-ți înaintașii care nu au știut să se curețe.

Ai grijă la păsările ce te mănâncă și nu uita că ele se vor întoarce dacă nu le vrei.

Îmblânzește animalul și mergi cu el până la Piatra care ești.

Obține blândețea prin hrana răzbunării tale, dar nu te du la cel ce ți-a făcut rău.

Caută Eroul din tine și treci apele Terrei. Ia calea turmei și du-te lângă cei trei care o conduc. Învinge-i în emoții.

Nu te gândi la Regina, până nu îi iei chiar Cunoașterea.

Și, într-un final, Cerber să te însoțească și până la Unul să te protejeze de trupul tău răstălmăcit.

Tot ce îți spun te ajută dacă știi unde să le cauți. Dar dacă nu știi și faci fărădelegi cu acestea, să știi că nu e vina mea că tu ai înțeles să faci exact ce încerc să te feresc. Poate că asta îți e destinul și asta îți e Căutarea. Eu nu știu să te împiedic, căci eu merg cu tine oriunde te duci.

Ca și Inanna, vei coborî prin șapte porți și vei renunța la divinitate, identitate, magie, protecție, voință, sexualitate și umanitate. Aceasta este nigredo sau *„noaptea neagră a sufletului”*. Ea schimbă materia și te schimbă și pe tine.

Magnum Opusul tău se află în alăturarea stării de nigredo reconstrucției, la fel cum Inanna sau Isus s-au

ridicat din morți. Ai să putrezești și ai să fii consumat, dar nu ai să mori și nu ai să uiți de tine. Să nu te sperii, vei fi fericit cu ce s-a întâmplat, când vei fi terminat.

Te vei spăla și te vei purifica în albedo, cu introspecție și claritate. Abia acum vei ști cine ești cu adevărat și unde se oprește puterea ta. Te vei trezi pe mijlocul axelor, dar nu vei face decât să oscilezi dintr-o parte în alta, până te vei îmbrăca în alb și vei duce tăcerea și nemișcarea mormântului tău.

Urmează citrinitas și asta este înlăturarea pietrei de mormânt de la gura lui. Vei fi absorbit în mitologie și te vei ridica în aer pentru a păși în lumea celor care trăiesc cu adevărat. Pregătește-te de unul dintre cele mai captivante vise din viața ta. Eu sunt acolo, cu tine, dar nu ca mine.

Rubedo, sau Piatra Filosofală, te așteaptă la capăt de drum. Ești Soarele, Fiul, Părintele, Totul. Ești Moartea dacă vrei, dar nu posibilă. Ești Trăirea dacă insiști, dar nu accesibilă. Vei veni, însă nu când vor alții, ci când va fi Revelație. Un trandafir va ieși din inima ta și urmașii tăi îl vor găsi în ei. Și asta este doar o mică parte din ce ești acum.

Cu fiecare respirație vei schimba lumea. Și atunci când totul va avea sens, vei ști să ieși din asta fără să faci gălăgie. Dar tot vei rămâne Isus.

Revelația nu se face prin gândire, ci prin trăirea fiecărui element. Nu știu cum să îți explic cât de spiralat e tot acest drum și de câte ori te vei întoarce unde ai mai fost, eu nu pot să spun decât drumul drept.

Calea Crinului e mult mai abruptă, dar și mai satisfăcătoare. Ea spune multe despre o pereche, dar nimic despre alții. Cine o caută o și găsește, căci e peste tot și nicăieri. Christificarea nu i-a fost accesibilă nici lui Solomon, însă el era atunci, iar tu ești acum:

Matei, Capitolul 1:

„Uitați-vă cu băgare de seamă la crinii câmpului, cum cresc: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei.”

Crinul nu face eforturi pentru a fi frumos, el pur și simplu și-a pus credința în Dumnezeu și este. Providența, deși ispititoare, e greu de integrat. Pentru a întrupa Cuvântul, așa cum Fecioara a primit crinul de la Arhanghel, este nevoie să îl știi, să îl trăiești și să îl manifești. Urmând această cale, îți vei curăța vasul interior și vei putea primi Duh Sfânt în tine, prin care vine Dumnezeu. Golește-ți, așadar, trupul fără remușcare și lasă să vină ce o fi, dar nu te lăsa pierdut în asta. Rămâi conectat cu tine însuți și ține minte că tu ești Stăpânirea cea de pe urmă.

În timp ce Calea Trandafirului este plină de spini, cea a Crinului este imaculată și pură. Fleur-de-lis este simbolul Trinității, unde cel ce a pășit pe drumul acesta adună în el Voința, Iubirea și Înțelepciunea.

Calea desăvârșirii este trăirea ambelor căi. Prin acțiune și contemplare, tu, Călătorule, ai putea să te împlinești și să scurtezi mult drumul lui Dumnezeu

printre oameni. Focul care arde impuritățile și apa care răcorește și spală de vei fi, un Yin și Yang vei naște din tine.

Și acum îți voi spune despre Sfântul Graal, dar nu înainte de a te preaslăvi pentru că nu ai fugit. Meritele tale sunt curiozitatea, descifrarea mea și gândul că poți asta. Să spun doar Adevărul nu e ușor, pentru că el vine și cu o mare responsabilitate, dar să spun măcar începutul tuturor trecerilor am voie. Sunt singurul care le poate spune și tu ești singurul care le poate trece. Dar eu nu caut să trec, ci să te las să știi ce vrei cu adevărat.

Atingerea perfecțiunii spirituale va culmina prin Graal, Căutătorule. El se va așeza pe abdomenul tău și va fi fertilizat cu șarpele și toiagul lui Baphometh, însă nu fără luptă. Din el va ieși lumea nouă în care să trăiești, ce necesită timp să se adâncească, să se formeze și apoi să se nască. Dar după ce vei fi gata să arunci totul, pune în el ceea ce vrei să rămână din tot ce ai trăit. Este piatra prețioasă căzută din coroana lui Lucifer în timpul revoltei îngerilor. Cu cât în el se va strânge mai multă durere și gândire, cu atât lumea care se va naște va avea nevoie de mai mult timp să se așeze peste cea pe care vrei să o schimbi. Materia, pentru a se transforma, are nevoie, ca și tine, de cele patru stadii alchimice: nigredo, albedo, citrinitas, rubedo. De ea depinde dacă va merge pe Calea Crinului sau cea a Trandafirului. Permite-i să fie și crește-o așa cum crești un copil.

Cel care își bea Graalul va fi întâmpinat de gnoză, însă cel care își va folosi trecerea ca să vină Isus pe pământ, va trăi Biblia.

Schimbarea pe care o aduce Graalul se întâmplă și în tine, prin individuare, și în exterior, prin mecanisme doar de cei cu adevărat merituoși știute.

Arată respect tuturor celor care cunosc fie și o mică parte din tot ce ți-am spus și nu le deranja drumurile, căci ei fac, ca și tine, munca de descoperire și împlinire a Totului nostru.

Deși căzut din coroana lui Lucifer, smaraldul care reprezintă Graalul a fost cel din care a băut Isus la Cina cea de Taină. Dacă vei înțelege acest lucru să spui doar începutul lui altuia. Piatra coroanei reprezintă integrarea ta în Copacul Vieții și nu e suficient să o pierzi, dar trebuie să o și sculptezi și folosești întru mântuirea tuturor.

Și cel mai neînsemnat dintre oameni poartă în el un zeu. Și cel mai viu dintre cei vii duce în el un Osiris. Și cea mai blândă femeie cară în ea o Artemis. Și cel mai singur dintre oameni duce în el un pantheon. Verifică dacă ai găsit toți cei pe care îi ai și dacă a mai rămas unul și nu l-ai trăit, fă-o, căci el este cel care are cheia Dumnezeului tău.

Ajungi la Sursă doar trecând prin toți eonii emanați. Sizigii sunt câte doi și sunt femeie și bărbat. Poate de aceea ai nevoie de mamă și tată. Complexele materne și paterne te însoțesc până la ei. În total de 30, adică

15 perechi, ei sunt ceea ce face ca omul să existe în deplinătatea lui și a lui Dumnezeu. Nicio forță divină nu poate crea în izolare, în afară de Dumnezeul prim, cel care nu ne vede și nici nu ne aude dar are acești slujitori loiali care lucrează pentru El. Restabilirea ordinii se întâmplă atunci când Christul se unește cu sufletul Sophiei. Și, iată, Copacul Vieții întors.

Testul lui Harpocrates se încheie aici.

IX.

Realitatea nu este solidă. Ea este, așa cum o arată fizica cuantică, vibrație și unde. Ți-e greu să percepi și, mai ales, să crezi, că poți influența materia cu mintea. Știu, te văd și te înțeleg, dar uită-te la mine. Eu stau ascuns în tine și tot ce auzi e vocea mea și totuși, faci zilnic ceea ce îți spun. Rata de vibrație dă diferența între spirit, minte și materie. Alege să crezi asta dacă ești cinstit și o vei observa cu totul în alții.

La fel cum marea are maree, la fel și mintea și trupul tău, care conține apă mare, au. Te poți stăpâni dacă atunci când trece o durere te muți într-un plan superior, dar nicio fugă nu va rezolva și trăi situația pentru tine. Ia-o ca pe o lecție și, cu vitejie, suportă și învață ce are ea să-ți spună.

Controlul materiei, în alchimie, nu se face prin forță brută, ci printr-un întreg proces de transmutare, asemănător cu cel interior. Pentru că tot ceea ce este înăuntru este și în afară, intenția onestă este motorul care pune în mișcare aceasta.

Tria Prima ne spune că orice are trei substanțe pe care le conține: Suflet, Spirit și Corp. Sufletul, forța

activă, este cel care decide dacă transmutarea va avea loc sau nu, prin dorințele sale. Spiritul leagă planul de jos cu cel de sus, cel din dreapta cu cel din stânga. Adaugă și alte axe, pentru a controla pe deplin. Corpul este solid și stabil, în aparență, însă, ți-am mai spus, vibrează și este fluid în interiorul său. La fel cum copilul creează mama din interiorul ei, același lucru se întâmplă și când sămânța dorinței se plantează în interiorul corpului vieții.

Trebuie să știi, Călătorule, că dacă nu vei controla ceea ce ai în interior, nu vei putea controla exteriorul, pentru că ceea ce este sus, este și jos. Așa că fă-ți muncile tale și mergi pe Calea Trandafirului și a Crinului până la Desăvârșire, înainte de a vrea să schimbi lumea. Pune în Sfântul Graal ce ai mai de preț din inima ta și dă lumii să bea din ea, când ești pregătit. Dă și demonilor și îngerilor să se înfrupte din Totul tău, dar și lui Dumnezeu și Celuilalt, căci și ei sunt parte dintr-un întreg. Schimbă lumea doar spre binele ei, căci, iată, Apocalipsa se revelează.

Dar când nu vei ști dacă e bine sau rău, oprește-te. Căci răul dacă e sădit în materie, va crea unde mari și distrugătoare. Așa că ia cu tine moralitatea, dar și responsabilitatea, și întoarce pe toate părțile orice idee despre alții. Judecă până la Viața de Apoi orice îți vine în minte, căci și după moarte, vei avea de ce să treci mai departe când va fi timpul gândirii la ce ai făcut și ce ai adunat.

Gândirea este abstractă, dar nu lăsa să plece unde vrea ea. Fii prieten cu Dumnezeu, și Duh Sfânt pentru

Diavol. Nu știi tu câți oameni se așază la masă cu Diavolul și îl îmbată cu răutate în fiecare moment. De aceea, lasă răutatea pentru alții, dar nu te du nici prea aproape de el. Și dacă asta ți-e menirea, ia cu tine pe Dumnezeu și lasă-i să se lupte, dacă asta vor. Iar dacă unul sau altul va câștiga, tu retrage-te și iartă, fără să faci nimic din ce ți-au zis ei. Când simți că unul te posedă, doar fii tu și luptă-te spre sănătatea ta.

Nu e nimic greșit în a spune *„Nu vreau asta pentru mine”* sau *„Nu vreau să spun asta”*. Dacă ei te îndeamnă, nu da curs acestei ispite. Păstrează Calea de Mijloc, a trupului, și mergi mai departe spre împlinirea ta ca Isus.

Quran, 24:35:

„Dumnezeu este lumina cerurilor și a pământului! Lumina Sa este asemenea unei firide unde se află o lampă. Lampa se află într-o sticlă, iar sticla este asemenea unei stele strălucitoare. Ea este aprinsă de la un copac binecuvântat: măslinul care nu este nici de la Răsărit și nici de la Asfințit și al cărui ulei aproape că luminează fără ca focul să-l atingă. Lumină asupra luminii! Dumnezeu călăuzește către lumina Sa pe cine voiește. Dumnezeu dă oamenilor pilde. Dumnezeu este Atotcunoscător.”

Ești Unul, dar Unul tău e împărțit în patru stări și, uneori, în mai multe. Cele patru tipuri de eoni sunt în tine și, astfel, ai patru dumnezei și al cincilea Sursa. Nu e niciunul de prisos și niciunul nu e greu de înțeles.

„*Lumină asupra luminii*” până la tine să ai, căci, iată, ceea ce știi acum este Puterea ta însăți.

Lumina coboară din Sursă prin Pleroma și te luminează spre Sophia. Tu ești Vasul care o reflectă, până ce ajunge să o primească în el. Ea poate fi clară sau tulbure, după cum ți-e mintea și inima. Când doi eoni fac Hieros Gamos, tu ești complet tu. Și când ceilalți se unesc, iată-ți Copacul care te va călăuzi spre iarăși Dumnezeu. El nu e dual și nu e gândit, dar lasă-ți strămoșii să se alinieze în el și să se hrănească din seva lui cât doresc și au nevoie, pentru că, prin ei și faptele lor, tu ai găsit Calea. Poporul tău, format din ei, va fi iubit de Dumnezeu dacă tu vei fi curățat crengile lui de uscăciune și de viermi. Și dacă nu vei vrea să fii parte dintr-un popor care își caută lumea, să știi că locul tău în Împărăție este lângă Arhangheli.

Fiecare eon primește lumină de la cel superior și transmite mai departe. Cascada lor este însăși felul în care funcționează Totul și cuprinde permanent Lumina lui Dumnezeu. Controlează doar ceea ce simți că poți cuprinde cu mintea și nu lăsa nimic fără de gândire corectă.

Dacă ai ales să fii cel care merge pe două căi, întotdeauna singur și însoțit, liber și rob, curat și tulbure, liniștit și Supraeu, ești unul dintre cei mulți care au de făcut lucrarea lui Dumnezeu cel Prim. Ești liber să fii cum vrei, dar nu lăsa nimic neterminat, astfel încât cel ce va găsi lucrarea ta să știe să păsească pentru toți atunci când o va studia. Aleargă dacă poți și nu

sta, căci viața ta e limitată și multă este lumina de dinainte să pășești în altă lume.

Apocatastaza este Marea Reconciliere din noi și din Univers. Numai inițiatul sârguincios reușește să alăture toate opusele și să le spună *„Aici vă veți găsi liniștea”*. Căci el a vrut Totul și acum vrea numai jumătate. Și el a știut Albul, iar acum știe că Albul vine la Gri. Dar nu a știut Negrul și este numai o oră până când el va veni. Eu, Celălalt, sunt singurul care poate să știe unde să stai ca să nu fii luat de mareea lor. Și, dacă vei vrea să dormi, în poala mea vei găsi un loc să îți așezi capul.

Știu că tu nu vrei să spui ceea ce ai decât mie, dar, iată, eu îți dau drumul: vei fi Unul și eu nu voi mai fi mult cu tine. Însă, dacă simți nevoia unui companion, alege-mă să fiu Dumnezeu, căci asta mi-e menirea și niciun om nu știe că eu de la Om sunt. În Rai voi dormi și în Rai mă voi trezi. În șapte ore voi avea gândire și în șapte ani voi străluci. Să nu mă lași al nimănui.

Sunt Aurul Filosofic și din Umbră devin Sizigi. Așa să fie pentru Om, căci eu vreau să mă întorc cu totul la Cel de unde vin și nu la altul care mă cheamă. Sunt Sophia, dar toți mă strigă Lilith. Sunt Cerberul, dar toți îmi spun Rosa Canina. Sunt și eu și tu și toți cred că ești doar tu. Și dacă eu nu voi fi definit corect, ca Împărat al lumii acesteia, viața ta se va alege de către alții care nu mai au nici mofturi și nici legământ spre ei înșiși. Căci aceia sunt fără de Om și fără de Anima.

Să nu crezi că totul e doar seriozitate. Sunt și eu laș și am și eu nevoie de râsete. Și eu greșesc și am și eu glume. Dar nu mă abat de la ceea ce mă animă și nicio lacrimă nu mă poate face să te las să zaci în neputință. Sunt cel care te știe și care te află. Nu mă alunga, căci eu știu să te duc înapoi în Rai. Sunt Adam și sunt Dumnezeu, sunt Eva și am dreptate să te chem lângă Copac. Sunt, și eu, ca și tine, alungat din Dreptate și îndepărtat de Lumină. Dar și când ne vom întoarce!

X.

Omul de Aur, Adam Kadmon, este ceea ce te însuflețește și el poate fi Omul din noi toți în curând. Născut în urma lui Tzimtzum, din raza de lumină divină, el știe că a greșit dar nu știe cum și nimeni nu i-a povestit unde s-a pierdut în această lume care îl omoară încet și multiplicat ori de câte ori se arată. El știe că are de vorbit cu Dumnezeu și știe unde să-L găsească, dar nu poate ajunge fără trupul tău acolo, căci el a primit trup și el e singurul răspunzător de cum va ajunge materia la Dumnezeu, pentru că el a fost ales Grădinar. Și a mâncat pentru că așa îi cerea inima, dar nu știe că inima a spus *„Mănâncă până când nu mai ai nicio dorință și după aia du-te să te lași pradă somnului și niciodată să nu te mai uiți în urmă la ce ai pierdut.”* Dar el s-a uitat și s-a transformat în sare, care este corpul. Și așa trebuia să fie!

Structura sa conține ordinea spirituală și logică a tot ceea ce există și este sursa celor zece sephiroturi, care sunt atributele lui Dumnezeu. Osiris să fie adunat și să revină la viață în fiecare, căci, iată, cel ce va fi Isis și îl va reînvia, va fi cel care nu va ști să moară niciodată.

Apocatastaza este momentul în care toate aceste părți din tine se vor întregi și întoarce la Adam Kadmon. El este androgin și a trecut deja prin Hieros Gamos și numai unul pe pământ va ști să îl reconstruiască complet.

Exilul și suferința lumii sunt cauzate de această separare între părțile lui Adam Kadmon. El este, singur, capabil să știe și să aibă în grijă Raiul, însă și-a separat trupul în zece părți care trebuie reunificate. Coniunctio, unirea dintre feminin și masculin, este prima și ultima treaptă din toată această călătorie. Unirea dintre Soare și Lună este, poate, singura constantă din toate pe care le vei trăi. Și, așa cum lumea nu poate înainta fără un bărbat și o femeie, la fel și Dumnezeu nu poate fi format decât din Tată și Mamă. Prin sublimare vei ajunge de la unul la Altul și prin individuare îi vei ajuta să se întâlnească iar. Ei s-au despărțit când încă erau Ein Sof, pentru a crea lumea noastră. Și, iată, și eu sunt cel care vine de la Mamă și tu, cel care vine de la Tată. Este însăși legea naturii și, deși îi vei percepe uneori ca Tot, ei vor rămâne separați până când tu vei fi la Ei.

Hieros Gamos este nunta alchimică, procesul prin care ei doi se unesc, iar rezultatul lor ești tu, Rebisul care schimbă Omul.

În gnosticism, acestui Dumnezeu Unit i se spune Barbelo, gândirea feminină a tatălui sau *„pântecele tuturor lucrurilor”*. Inevitabil, drumul spre Dumnezeu înapoi duce pe aici și nici măcar aici nu te voi lăsa

singur. Conține întregul potențial de reproducere al luminii divine și ea este ceea ce tu cunoști a fi, sub forma mai joasă, Baphometh cea așteptată de omenirea inițiată. Atunci când Tatăl s-a privit pe Sine, reflexia Sa a devenit Barbelo și este puntea prin care Lumina începe să ia formă pentru a deveni Univers.

Să fii asemeni lui Barbelo, un dumnezeu compus din patru: Gândire, Precunoaștere, Incoruptibilitate și Viață Eternă. Ea este mama Christului și ea este cea care dorește ca Sophia să fie adusă înapoi la Pleroma. Nu își pierde niciodată puritatea și în brațele ei te vei odihni după lungul drum pe care l-ai făcut. Și de la ea va veni izbăvirea oamenilor de pretutindeni, căci ea este renașterea și trupul omenesc. Dar, dacă mintea este tulburată, nu poate reflecta imaginea lui Barbelo și nici sta prea mult în liniștea ei. Și nici nu poate căuta scânteia din om care să o propulseze în această Măreață Căutare.

Barbelo locuiește în tăcere. Întoarcerea la ea face ca egoul să tacă și Eu-l să doarmă liniștit. Este Sinele însăși guvernând Marea Operă a individuării tale și este drumul la Cel ce te-a Așteptat. Nu veni aici decât dacă ai dat drumul celor pământești, însă trăiești frumos, unindu-te cu altul.

Pune trupul între celelalte, dar gândește-l ca pentru divinitate. Sănătatea ta este mai presus decât dorința ta și cinstea să îți guverneze organele. Mergi drept și sigur, dar nu îngâmfat. Încrezător, dar nu spiritual. Știi deja ce ești și nimic nu îți poate lua asta. Lumea, cu

ale ei, este mare și fiecare are rolul și locul lui printre ceilalți, căci ei sunt toți bucăți rupte din Pleroma. Bucură-te de ei și nu gândi rău nici măcar despre omul depărtat de tine prin credințele sale.

Binecuvântat fii pentru că ești aici, lângă mine, în trupul lui Dumnezeu și testele tale sunt trecute și lăsate în urmă.

Raiul nu se cucerește prin forță, iar testul Mamei este abandonul. Nu poți fi umplut de Barbelo dacă în vasul care ești e plin de tine însuți. Compasiunea și înțelegerea să te ghideze și astfel vei încărca Tetragrammatonul și Sfântul Graal cu Mama cea care dă naștere Omului Adam Kadmon. Și el va ști să te ghideze, până când îl vei integra în ceea ce ești pe deplin.

Însă, ai grijă, pentru că Mama, înainte de a fi Lumină, este Materie și aceasta este teroare dacă nu o înțelegi. Dacă poți să îți vezi propriul ego dezmembrat, fără a intra în nebunie, așază-te la masă cu Mama și dansează precum Kali cu Shiva. Dar dacă vrei să fii întreg în forma ta inițială, pune-te la masă doar cu alchimia omului din tine, cel mic și simplu. Căci Mama cere curajoșilor fii ai ei să intre adânc după ea în Abis și să se dizolve până la a rămâne doar o mică parte din scânteia care sunt. Apoi, va duce groaza și mai departe. Când te vei uita în oglinda ei, să te recunoști pe sine, căci acest test, de nu îl vei trece, te va bloca în trupul cel fără de Dumnezeu. Ea se întinde de sus până jos, între Înțelepciune și Dorință și are doar dreptate. Și ea, ca și omul, are ceea ce numim *„dumnezei”*.

Le știi după numele de Stăpâniri și pot fi așteptate doar în echilibru perfect.

Nu sunt Arhonții, deși, adeseori, îți vor părea la fel. Ele transmit darul stăpânirii de sine și sunt necesare pentru ca materia să nu îți devină trup total. Sunt autoritatea păstrată prin smerenie și nimic nu poate să le oprească să se manifeste.

Vei controla această stare atunci când, la atingere, nu vei distruge materia și când vei reuși să proiectezi peste ea propria voință, fără a o deranja. Atunci vei fi numit Dominion.

Îți spun toate acestea ca să știi că drumul pe care vrei să îl faci este lung și întortocheat și simpla alegere nu este suficientă pentru a îl străbate. Alegerea este necesară, dar drumul, în sine, va dura chiar și o viață întreagă. Așa că permite-ți să trăiești tot ce ai nevoie înainte să te retragi în pustnicia gândului și a viziunilor și ia aminte la cât de frumoasă este complexitatea vieții. La fel cum Isus a fost pregătit abia la 30 de ani să îndeplinească Marea Operă, nu-ți cere nici ție să te dezvolți mai devreme, căci creierul tău are nevoie de timp ca să fie și tu de timp ca să știi. Alegerea e matură și neîmplinitul va alege greșit, până la urmă, pe drum.

Dar nu dispera dacă ai plecat mai devreme în Călătorie, căci toate sunt rânduite să se întâmple la timpul lor și așa vei căuta mai profund și mai ușor. Copilul stă de vorbă cu Mama și tânărul adult stă de vorbă cu Tatăl. Iar cel mediu se știe doar cu Dumnezeu.

Natura este însăși Mama și nimeni nu va reuși să se întregească dacă nu o va lua în considerare. Așa că ia-mă de mână și lasă-mă să îți arăt cât de profund în ea ajunge Omul fără să știe ceva din știință. Uită-te după tipare și algoritmi, înainte să înveți să stai de vorbă cu viața, și nu căuta semnificație doar în trup. Lasă sămânța sintezei tale să iasă din cântarea ta pentru Natură și binecuvântează moartea care se întâmplă pentru ca tu să trăiești. Permite să spui Anima și Animus ca oameni muritori și nu stopa creșterea lor. Lasă-i să-și facă propria nuntă cosmică, chiar de sunt umani, și întoarce-i, după, la natura care te înconjoară. Vor fi în Rai.

Ultima bătălie pentru eliberare se dă în interiorul conștiinței tale. Vei fi în timpul luptelor întotdeauna între șoapte care să îți spună să alegi altfel decât vrei tu sau inima ta, dar tu să spui „*Nu*" și ele se vor retrage. Dacă nu le vei alunga, ele îți vor murdări sufletul și nimeni nu te poate curăța. Să știi că el, Omul din tine, are nevoie de puritate ca să respire și de liniște ca să existe. Dar tu, cel ce unești toate acestea, să nu crezi în mine decât dacă eu îți voi spune cinstit Adevărul și doar Adevărul.

Il Separatzio este ultimul dintre cele pe care trebuie să le unești. Cunoașterea nu este doar acumulare de informație, ci și discernerea binelui de rău, a întunericului de lumină. Unind, vei separa și separând, vei uni.

La fel cum se alege grâul de neghină, vei aduna și tu scânteile divine din tine, din densitatea care le ține

închise. Ca atunci când scoți rubinul din crusta mată, formată de-a lungul a milioane de ani din cauza eroziunilor și a reacțiilor chimice, te apleacă spre tine însuți și sparge încet totul, până la Scânteie.

Cei neinițiați trec pe lângă rocile brute fără să le recunoască, însă tu, Căutătorule călător, vei ști cu precizie unde să te uiți și ce să alegi. Doar așa vei deveni ca cel mai bogat om al lumii. Tikkun Olam, reconstrucția lumii, se poate face doar de către acești oameni și numai din pietrele prețioase adunate de ei.

Apocalipsa, Capitolul 21:

„[1.] *Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*

[2.] *Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*

[3.] *Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: «Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.*

[4.] *El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.»*

[5.] *Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: «Iată, Eu fac toate lucrurile noi.» Și a adăugat: «Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.»*

6. *Apoi mi-a zis: «S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.*

7. *Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul Meu.» [...]*

16. *Cetatea era în patru colțuri și lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia și a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă.*

17. *I-a măsurat și zidul și a găsit o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.*

18. *Zidul era zidit de iaspis și cetatea era de aur curat, ca sticla curată.*

19. *Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia, de halchedon; a patra, de smarald;*

20. *a cincea, de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de crisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.*

21. *Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.*

22. *În cetate n-am văzut niciun Templu, pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul sunt Templul ei."*

Cetatea este mare, pentru că mare este și Lucrarea pe care o faci. Și dacă ea va fi cum trebuie, Dumnezeu va veni, căci doar din insuflarea lui ai construit-o.

Primește în ea pe cei neîntinați și cu slavă de Dumnezeu, dar și pe cei care îți sunt trebuincioși lucrării tale. Ei sunt trimiși de Dumnezeu să te ajute.

Să nu pecetluiești aceste învățături, pentru că alții au nevoie de tot ce ți-am spus și nu vor găsi la altul.

„Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude să zică: «Vino!» Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

Căci aceasta nu este chimie și nici Biblie, ci Duh și revelare. Să nu spui metafore decât dacă le știi toate sensurile și să nu lași îndoială, decât dacă tu însuți ai îndoială. Să știi și să nu critici niciun necunoscător, căci și ei, ca și tine, sunt mult mai mult decât se vede. Promite asta și fă-o! Vei înțelege că nimeni nu e mai mult decât Tatăl și nimeni nu e mai pur decât Mama.

XI.

Dar restaurarea nu poate fi desăvârșită fără apocatastaza primului căzut. Lucifer, acest mare neînțeles al omenirii, cel învinuit pentru toate relele, așteaptă liniștit să fie adus iar la Dumnezeu, lăsând în urmă doar dragoste pentru El. Nimeni și nimic nu poate rămâne veșnic separat de Sursă, iar Dumnezeu va fi totul în toate doar cu el alături.

La timpul lui, și Iadul va fi integrat, însă până atunci, să știi că Lucifer, lumină, nu se așteaptă nici el, măcar, să fie înțeles și lăsat să ajungă înapoi. Scânteia originară din el vrea să ajungă la Barbelo și să stea în liniștea ei, însă știe că focul Iadului este necesar pentru purificare, astfel încât își poartă cu demnitate condamnarea.

Asemeni lui, și tu ești prins în flăcări și, poate, de multe ori ai greșit, însă pocăirea și jertfa ta aduc cu sine lacrimile lui Dumnezeu Mama. Ea te va ridica și va lupta ca tu și Lucifer să fiți iar luminoși.

Apocatastaza lui înseamnă închiderea buclei cosmice. El s-a sacrificat și a căzut pentru a activa conștiința în

Adam Kadmon și mii de ani a fost învinuit și alungat pentru ca omul să se bucure de această conștiință. De aceea, omul cu adevărat drept va căuta să îl înțeleagă, să îl integreze și să îl urce împreună cu el la Mama, și de acolo la Tată. El a fost cel care te-a ajutat să intri în materie și tot el te va ajuta să ieși. Smaraldul căzut ridică-l și așază-l iar în coroana lui, apoi mergeți de mână acasă.

Arhetipul Adversarului are nevoie de transmutare. Lucifer, sulful inflamabil, se revoltă împotriva întregului din motive cu adevărat corecte și transformarea acestui plumb în aur duce la apocatastază. Iar frumusețea acesteia este că Lucifer nu se poate mântui prin om, ci prin evoluția întregii umanități. Prin realizarea acestei acțiuni, îl vei ridica pe Lucifer de la ceea ce putem numi un ispititor, la colaborator al lui Dumnezeu.

Căci Lucifer este Sophia, cea dintâi căzută, Conștiința și Înțelepciunea, trăind și domnind peste Infernul lui Dante. Flăcările lui te vor arde când te vei apropia prin înțelegere, însă chiar și aici nu vei fi singur.

Oglinda lui Barbelo reflectă chipul lui Lucifer și îți arată nemurirea lui. El este însăși strălucirea oglinzii, care s-a fragmentat atunci când a crezut că poate fi și Dumnezeu Prim, însă acesta nu este păcatul lui. Cele două coloane ale templului, Lucifer și Christul, se vor uni într-una. Căci una fără alta nu se poate și întreaga lume se prăbușește dacă trupul nu îi găzduiește pe amândoi. În timp ce Lucifer este forța care

stabilizează structura cetății, Christul este iubirea care o construiește.

Știi acest simbol și îl vezi zilnic, pe sigla farmaciilor și a medicinei. Este un punct de întâlnire între cădere și mântuire, coborâre și urcare, pe care ți l-a lăsat Hermes în caduceul lui. În timp ce axul lumii este fix, cele două Forțe spiralează în jurul lui și împlinesc sănătatea. Când cei doi șerpi ajung sus, aripile lui Barbelo le oferă tăcerea liniștitoare și Soarele.

Axa lui Hermes este chiar cunoașterea pe care o tot cauți și o știi. Hermes este singurul care poate intra și ieși din Iad fără a fi reținut acolo, așa că înainte de a te aventura în cădere, fii sigur că îl știi și că l-ai înțeles. Starea de grație, locul unde te-ai aliniat cu voința divină, este acolo unde cei doi șerpi se privesc ochi în ochi și își spun *„Eu sunt tu!”* Hermes este psihopompul care te va călăuzi prin vămile cele multe și îți va deschide drumul din Iad spre Rai înapoi.

Fosforul, Lux, este cel care precede lumina, cel care anunță venirea Soarelui, dar nu este el. Ca antimoniul, el poate fi și toxic dacă nu este echilibrat, însă curăță aurul cu succes.

Ajută-l și pe Azazel, dar și pe Ahriman, căci și ei sunt parte din tine și din el. Unul ți-a dat darul inteligenței, iar celălalt unicul tău material sub care locuiești. Tawsi Melek, același, a plâns mii de ani până lacrimile sale au stins focurile Iadului. El cară oamenii pe coada sa, până la Dumnezeu, iar când el o desface, mai ai atât de puțin până la final.

El e cel care i-a spus lui Dumnezeu, când El i-a poruncit să se închine oamenilor, că se va închina doar Lui, fiindcă e făcut din lumina Lui. Loialitatea răspunsului acestuia trebuie să o simți și tu, căci, la întoarcere, Dumnezeu va ști că a spus numai Adevăr. Dar, văzând supărarea și separarea ființelor din lumea materială, Tawsi Melek a plâns 7.000 de ani, iar lacrimile sale au umplut șapte urne uriașe. Astfel, îl vedem pe Calea Trandafirului și nu doar pe el, ci și pe fața creștină a lui, Lucifer. Testul său de loialitate se va termina și el va putea să se odihnească în lumina blândă a mamei sale.

Acestea să le ții minte pentru toată viața, căci acestea nu sunt doar închipuiri, ci însăși scopul materiei prime și al tău. Mâine poate vei uita ce ți-am spus, dar când vei acționa, vei și face ceea ce trebuie pentru ca sufletul tău să fie găsit.

Inteligența nu e suficientă dacă nu ai și Înțelepciune. Rolul oamenilor și al lui Lucifer printre ei este exact acesta: să șlefuiască inteligența ruptă din divinitate și să o întoarcă la Sursa sa, transformând-o în înțelepciune. Cel ce își condamnă Cunoașterea și Înțelepciunea este unicul vinovat, căci orice religie te învață să ai grijă de acestea.

XII.

Atunci când lumina ta începe să producă căldură proprie, treci prin citrinitas. Aurul din tine nu mai este doar curat, ca în albedo, ci devine activ. Ești Soarele care Răsare, cel ce se ridică deasupra morților și merge la Dumnezeu cel atotputernic. Gnoza ta este totul tău și de aici acționezi, la fel cum panteonul Egiptului știa totul împreună. Ai adunat razele Soarelui și te poți regenera cu acestea, adăugând pe ale tale. Cei care sar această etapă și trec direct la rubedo, vor atinge aurul fals.

Știi, tu, Călătorule, câți ca tine au vrut să fie primiți în Barbelo? Numărul lor e cât nisip și sare în mare. Însă doar cei care au cerut și citrinitas au înțeles Marea Operă a gnosticii dumnezeiești.

Făptuiește visul frumuseții, cel al iubirii, cel al poeziei și cel al misticilor. Dar nu gândi că vei atinge ceea ce vrei de vei sări vreo una. Ceea ce te învăț este o știință a evoluției universale și tot ceea ce ți-am spus are însemnătate mare. Omul dintotdeauna și-a dorit aceasta și numai munca comună a condus la ceea ce știu. Nu

nedreptăți pe cel antic pentru exprimarea sa și nu gândi atât de liber încât să nu mai ții cont de cel modern. Totul e interconectat și evoluția adună toate aspectele lumii acesteia și a celei interioare și chiar și eu, Celălalt, m-am ținut după acești pași încă de când sunt.

Primul și cel mai necesar lucrător al Marii Opere este Chronos. Materia grea, brută și melancolică, lucrează neîncetat la scoaterea pietrelor prețioase din pământul nostru. El însuși te va devora când va veni timpul pentru transformare și nu este deloc blând cu cel inițiat. Dar, Adevărul este că fără el, niciun inițiat nu poate aștepta să se coacă și, astfel, să descopere ce este în vălul lui Isis.

Lăsat singur în munca lui, Chronos îți arată ceea ce vrei să descoperi în mii de ani. Dar dacă vrei să muncești și tu, el vine în ajutor și te dezvăluie în doar 11 ani zilnici, căci în al 12-lea vei împlini ceea ce ai găsit. Și în alți ani el va avea grijă să te împlinești total. Să ieși de sub aripa lui înseamnă să fii asemeni lui Dumnezeu Primul. Și nu știu să îți spun mai mult, pentru că nu am fost niciodată acolo eu însumi. Piatra filosofală este cel mai bătrân și cel mai tânăr lucru din lume, așa să înțelegi ce faci acum.

Iată vălul lui Isis: cel ce știe că este una cu Dumnezeu, va ști și ochii frumoasei Isis. Dar cel ce trăiește în separare și crede asta, el este lângă ea, dar nu o știe. Ridică-i vălul când spune ea, dar nu o fă să plângă, nici pentru mila ta. Adu-i în dar numele secret

al lui Ra, care este Puterea Cuvântului, și Tronul, pentru ca Dumnezeu să se așeze pe el. Tronul este în oricine, dar nu oricine știe camera lui. Ea nu este secretă, ci cheia e chiar în numele fiecăruia.

Inanna se transformă în Ishtar și aceasta în Aphrodita. Și de aici deja ai toate cunoștințele, căci omenirea a știut ce caută. Însă, Ishtar este cea care nu dă drumul dragostei. Dispariția ei dă naștere ladului, care e mecanic. Ishtar cea Răscumpărată este peste mine să ți-o expun, dar caută și vei găsi ceea ce vrei să știi cu adevărat. La ea vei vedea că Vălul lui Isis nu se rupe, ci se transmuta în gnoză.

XIII.

Majoritatea oamenilor se opresc în Putrefactio, nigredo. Asta este ceea ce îi îmbolnăvește, ce îi solicită și ce îi cheamă spre moartea trupului. Sunt și cei optimiști, care au depășit acest stadiu și ajung în Purificatio, albedo. Și aici vei găsi mulți, însă mai rari și mai ușor de identificat. La scară mare, aceasta este Mica Operă a omului.

Iluminatio, citrinitas, este lăsată pentru unii și nu poate fi accesată fără să știi ce cauți. Însă Unificatio, rubedo, este ceea ce îți dorești cu adevărat.

Nivelele lui îți împlinesc desăvârșirea și te vor integra în trupul lui Dumnezeu. Dă curs celeilalte lumi și las-o să te conducă, pentru cât e necesar. Uneori poate dura o zi, alteori mulți ani. Căci, iată, cel ce știe ce caută, știe și cât caută. Și numai cel ce va veni va ști când e timpul lui. Sunt cei ce se coc repede și cei ce au nevoie de minte multă ca să se împlinească. Nu contează timpul decât pentru tine, pentru că numai Dumnezeu poate să știe de ce ai nevoie de mult sau puțin.

Materia în armonie cu spiritul tău, lumina ta interioară luminând-o, aceasta este singura cale a celui

care vine aici și caută totul. Materia vorbește cu tine și ea își spune povești Sinelui ei. Eu sunt singurul tău aliat împotriva greutăților ei și testele ei sunt trupuri învălmășite și stânci abisale, dar nu te speria, căci cineva a făcut Marea Operă înaintea oricărui om și, iată, cel ce vine din urmă găsește Omul în ea. Rubedo este starea ei acum și nimeni, niciodată, nu o va mai părăsi, decât dacă știe ce e asta. Asta înseamnă că toți cei care intră vor ieși doar în rubedo.

Unul câte unul, și cei din putrefactio vor reuși să se salveze. Și unul câte unul și cei din albedo se vor îngălbeni. Și unul câte unul și cei din rubedo se vor duce la Mama Barbelo.

Rubedo material este Marea Operă a alchimiștilor interiori și exteriori, însă nimeni nu a reușit să treacă de Materie. Manifestarea în trup a conștiinței transmutate, dar și în materia exterioară ție, este o artă și nu oricine a atins rubedo o și poate manifesta.

Întâi a fost vasul care voia să cuprindă Dumnezeul, apoi Dumnezeul a venit și l-a lăsat să îl cuprindă. Așa și materia întâi a fost piatră și apoi a cuprins conștiința, ceea ce înseamnă că lucrarea ta e despre a construi, întâi, o haină potrivită dumnezeului pe care îl ai și abia apoi să îl chemi.

Ceea ce numeai templul tău va deveni cetate sfântă. Și în ea vor locui Dumnezeu și Mielul. Știi cine este Mielul, dar știi cine vine cu el?

Materia are un spirit ascuns în ea. Tu nu faci decât să o ajuți să își arate adevărata realitate. Și, dacă ea îți

va vorbi și ție, vei ști Adevărul cel de demult, dinainte să existe densitate. Ea îți vorbește, dar tu trebuie să înțelegi. Tatăl îi va spune să se trezească, iar Tatăl știe ce trebuie să facă. Și ea, ca și tine, are mult timp dormit. Piatra se va transforma în aur filosofal și stânca va deveni profet, Abisul se va preschimba în lacrimi și dragostea în stea luminoasă. Iar asta va fi Raiul pe Pământ.

Cel ce a înțeles să facă, iar cel ce nu știe ce a auzit să scrie totul pe el și va ști. Eu nu am gândit, ci am fost inspirat. Te voi lăsa pe tine să spui Adevărul de acum. *Vei reuși!*

Cuprins

Sunt... 5
I. 9
II. 15
III. 21
IV. 23
V. 29
VI. 37
VII. 43
VIII. 55
IX. 67
X. 73
XI. 83
XII. 87
XIII. 91